

† Ι8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

† Μνήμη του Όσιου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἅγίου

Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

† Μνήμη ἐπιτελοῦμεν τῆς Εύρεσεως τοῦ πιμόυ λειψάνου τοῦ
οσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Παταπίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὕχος γ'.

Ο Ιερεύς: Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ,
καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμην, καὶ ὁ Ιερεύς φάλλει τὸ
Χριστὸς Ἀνέστη.

Ὕχος πρὸ Πατρὸς
καὶ Χριστοῦ αὐτενε ε στη η ε εκ
νε κρω ω ων θα να ατω θα α να α το
οον πα τη η η σα α ας και αι τοι οις
εν τοι οις μνη η μα α α σι ποι χοροί ζω ω ην
χα ρι σα α α με νο ος πρὸ

Λέγεται δὲ τοῦτο τρίς ὑπὸ τοῦ Ιερέως,
(τὴν κατάληξην ζωὴν χαρισάμενος Φάλλουσιν οἱ χοροί).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἐπομένους Σπίχους
καθ' ἕκαστον δὲ Σπίχον φάλλεται ὄμοιώς
ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ Χριστός Ἀνέστη.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ. Οὗτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
εὑφροανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. **Ἄ**υτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ος χ
σα α α με νο ος ψ

Δόξα...

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Εἶτα ὁ Ἰερεύς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας...

Ο Χορός: **Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν**
χαρισάμενος.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΑΠΤΗ

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου**
δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κύριε, ἐλέησον.** [καί μετά ἀπό
κάθε αἴτηση]

Ὑπέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τοῦ ύψησθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Κοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ
Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

Ὕχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτὴρ.

Τῇ θείᾳ σου σορῷ, εὐλαβῶς προσιόντες· ἀντλοῦμεν ἐξ αὐτῆς, ἵαμάτων τὴν χάριν,
Πατάπιε μακάριε, τῶν Ἀγγέλων δύμόσκηνε, μεθ'
ῶν πρέσβευε, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, δοῦναι
ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ βίου διόρθωσιν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τοῦ Πάσχα.

Ἀνάστασιν τὴν σήν, προσκυνοῦντες
οἰκτῖρμον, δοξάζομεν τὴν σήν, ὑπὲρ νοῦν
εὐσπλαγχνίαν, δι' ἣς ἡμᾶς ἀνέστησας, ἀναστὰς
ἐκ τοῦ μνήματος, κατακρίσεως, καὶ τῆς φθορᾶς
τοῦ θανάτου, πρὸς ἀθάνατον, καὶ ἐπουράνιον
δόξαν, ὑμνοῦντας τὸ κράτος σου.

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Πολυέλεον πρὸς πρήν τοῦ Ὁσίου,
μεθ' ὅν μικρά Συναπτή καὶ τό Κάθισμα.

Ὕχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Χρονίως ἐκρύπτετο, ἐν ἀφανείᾳ τελοῦν, τὸ
θεῖον σου λείψανον, ἀλλ' εὔδοκία τῇ σῇ, ἡμῖν
πεφανέρωται. ὅθεν ἐν τῇ εὐρέσει, τῇ αὐτοῦ
θεοφόρε, ἀδομέν σοι προθύμως, χαριστήριον
αἷνον, θαυματουργέ Πατάπιε, ἡμῶν καταφύγιον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τοῦ Πάσχα.

Ἄνεστης ἀθάνατε, οἶα Θεὸς ἐκ νεκρῶν, καὶ
κόσμον συνήγειρας, ἐκ τῶν τοῦ Ἀδου δεσμῶν,
ὡς μόνος φιλάνθρωπος ὅθεν σὺν Μυροφόροις,
γυναιξὶν ἀνυμνοῦμεν, ἅμα καὶ Ἀποστόλοις, τὴν
σὴν Ἔγερσιν Σῶτερ, δι’ ἣς χαρᾶς τὰ πάντα,
πεπλήρωκας Κύριε.

Τὸ α' Ἀνπίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἡχος ἡ τος

Ἐκ νεοτη το ος μου πολ λα α
πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα
βου και σω σον Σωτηρ μου Δις
ε λ

Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
σε σθε α πε ζη ραμ με νοι Δις
ε λ

Δο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι λ

Δο γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ται λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται

⁶ τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ

φι ως ⁶ λ

⁶ λ **Και** νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νωναμην ⁶ λ

⁶ λ **Γι** ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα ⁶ λ αρ δευ ο ον τα α

πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶ λ

Προκείμενον **Ἅχος δ'**

⁶ λ **Τι** ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι
ου ^Δ λ ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου ⁶ λ
(δις)

Στίχ. **Μ**ακάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

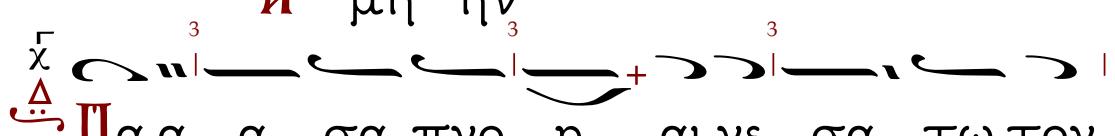
Τὸ τρίτον.
Ἐখ Τι μι ος ε ναν τι ι ον
Κυ ρι ι ι ου ὡς ὁ β' χορός: ζ' ο θα ανατος
του Ο σι ι ου αυ του ου ου ου ου
ου ου ὡς

Καὶ ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ
Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

·Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·Ο Χορός:
 Κυ ρι ε ε λε η σον

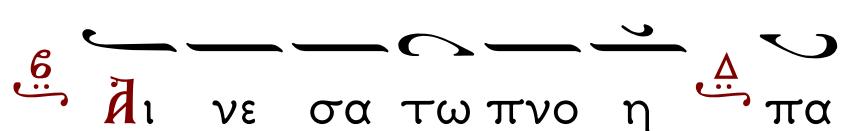
·Ο Ιερεὺς: Ὅτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν,

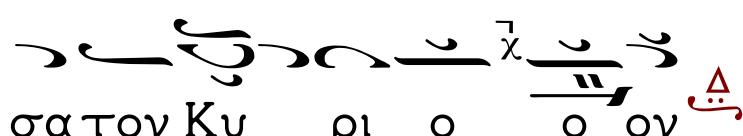
·Ο Χορός:
 μη ην

 (Δίς)

Κυ ρι ον

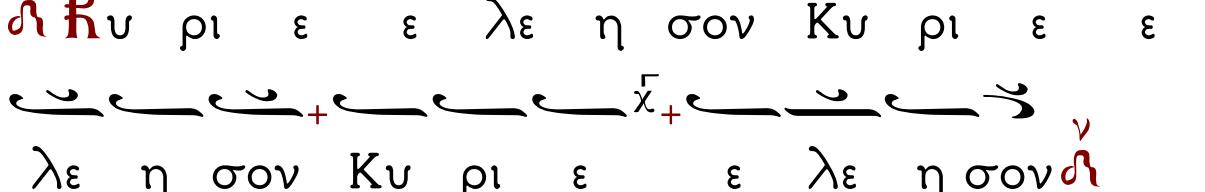
Τὸ τρίτον.

·Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ..

·Ο χορός:

 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

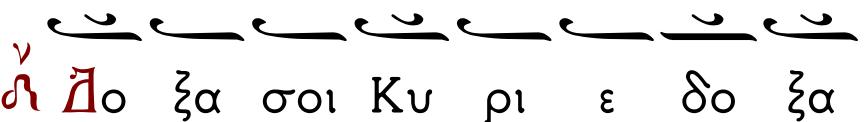
Ο Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ὀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο Χορός:
Δικαιοπνευματισου Δικαιοπνευματισου

Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο Χορός:
Διδόξα σοι Κύριε δόξα σοι

Ο Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου)
Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιο,
Ο Χορός: Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν
ύμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου

όνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· ἵδοὺ γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Cοὶ μόνω ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Iδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Iδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Pαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται δόστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ὀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον, καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἰπα ὁ α' χορός Ψάλμει
 Ἡχος Δι
 Δοξα Πα τρι και γι ω και
 Α γι ω Πνευ μα τι
 Φαις του σου Ο σι ι ου πρε σβει αις ε ε
 λε η μον ε ζα λει ψον τα πλη θη ρτων ε μω
 ων εγ κλη μα των
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων Α μην

Φαις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις

Συντόξει την πλήθη της ζωής
 ε λε η μονάδα ε ζα λειψόν τα πληθειών
 των εμωώων εγκληματων
 Ἡχος πάπα
 λε η σον με ο Θεος
 ος κα τα το με γα ε λε ος σου πάπα και
 κα τα το πληθος των οικτοιρμων σου ε
 ζα λειψόν το ανο ο μη μα α α α μου πάπα
 Την εν α σκησει ει σου ζωην ο
 Ζω ο δοτης Λογος δε ζα με ε νος ως
 μυροον ε ε ευω δι ας της ουρα
 νι ου δοζησε η ζιωωσεν ο σι ε ε
 ε Πατα α α πιιιι ε πάπα η μιντοις δε

σμι οις της σαρ κος ^Δ το σον α γι ον σκη νος δε
 δω ρη η ται ως α γι ι α α α α σμα θει ον ^Δ
 και ι α μα των τα μει ον και των εν πο νοις
 κα α τα φυ υ γι ι ι ι ον ^π αλ λα δι
 δου Κυ ρι ε ταις αυ του ου ου πρε ε σβει αις ^Δ
 η μιν τα α ε λε ε ε η η η η σου
 ου ου ου ^π

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Χ — — — + — — — — —
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 — — — — — — — ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
 (δίς)

 6 — — — + — — — — —
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 — + — — — — ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

 6 — — — + — — — — —
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 — + — — — — ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε ε η
 σο ο ον

Εἶτα Ψάλλομεν τὸν Ἀναστάσιμον Κανόνα:
 Ὁδὴ α'.
 Ἡχος α'.
 Ο Είρμος.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί,
 Πάσχα Κυρίου, Πάσχα ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς
 ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς δὲ Θεός,
 ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἀδοντας. Δίς

Ἡχος Λ Πα

Ωδὴ α' π q Ἄ να στα σε ως η με ρα λαμ
 πρυνθωμεν λα οι Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α
 σχα Α εκ γαρ θα να του προς ζω ην Α και εκ
 γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος π q η
 μα ας δι ε βι βα σεν Α ε πι νι κι ον α α
 δο ον τας Δίς

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὁφόμεθα,
τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν
ἐξαστράπτοντα, καὶ, Χαίρετε, φάσκοντα,
τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἀδοντες.

π̄ Ἅ ζα τη Α γι α Α να στασεισου Κυ
ρι ε Δ̄

π̄ **Κ**α θαρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο
με θα Δ̄ τω α προ σι τω φω τι της Α να
στασε ως π̄ Χριστο ον ε ζα στρα πτον τα και
χαι ρε τε φα σκον τα Δ̄ τρα νω ως α κου σο με θα
Δ̄ ε πι νι κι ον α αδο ον τες π̄

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ούρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὔφραινέσθωσαν, γῇ
δὲ ἀγαλλιάσθω, ἔορταζέτω δὲ κόσμος, ὀρατός
τε ἄπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται,
εὔφροσύνη αἰώνιος.

^π **Δ**ο ζα τη Α γι α Α να στασισου Κυ

ρι ε **Δ**

Δο ρα νοι μεν ε πα ξι ως εν φραι νε

σθωσαν **Δ** γη η δε α γαλλι α ασθω **Δ** ε

ορ τα ζε τω δε κο οσμος **Δ** ο ρα τος τε α

πας και α ο ρα τος ^πχρι στο ος γαρ ε γη γερ

ται **Δ** εν φρο συ νη αι ω ω νι ι ος ^πχ

Είτα ψάλλομεν τὸν

Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.

Ωδὴ α'. Ἡχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Στίχ. **Δ** γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Δναστάσεως μελλούσης, τὰς ἀξίας σοφέ,
φαίνων ἐν τῇ σαρκὶ σου, ἄγγελος ὥφθης ἐπί¹
γῆς, οὐρανίων ἀγαθῶν, προλάμπων ἡμῖν,
Πατάπιε ὅσιε, μυστικῶς τά προοίμια.

Ἅγιος Ἡχος Πατρός

π Ἰ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ

η μων

Δ Ἰ να στα σε ως μελ λου σης τας α ζι

ας σο φε **Δ** φαι αι νων εν τη σαρ κι ι σου **Δ**

αγ γε λος ω φθης ε πι γης **Δ** ου ρα νι

ων α γα θων προ λα αμ πων η μιν **π** Πα

τα α πι ε ο σι ε **Δ** μισ στι κως τα προ οι οι

μι ι α **π**

Στίχ. Ἀ γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ύπερ ήμῶν.

Καθαρθείς σου τὴν καρδίαν, δι' ἀγώνων
στερρῶν, ὥφθης ἡγιασμένος, σώματι ἄμα καὶ
ψυχῇ καὶ ἀγιάζεις ήμᾶς, ως μύστης Χριστοῦ,

Πατάπιε ὅσιε, τῇ ἀφῇ τοῦ λειψάνου σου.

π̄ ḥ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ
 η μων ḥ Δ
 Δ̄ Καθαρθεις σου την καρ δι ανδι α γω ω
 νων στερρων ḥ ω ω φθης η γι α σμε ε νος Δ̄
 σω μα τι α μα και ψυ χη ḥ και α γι
 α αζεις η μας ως μυ υστης Χριστου π̄ Πα
 τα α πι ε ο σι ε ḥ τη α φη του λειψα α
 νου ου σου π̄

Δόξα...

Ούρανός μὲν φέρει Πάτερ, τὴν ψυχήν σου λαμπρῶς, δόξῃ πεποικιλμένην. τῇ θεϊκῇ ὑπερφυῶς, ἡμεῖς δὲ ἔχοντες ἐν γῇ, τὸ σκήνος τὸ σόν, πηγάζον ιάματα, μυστικῶς ἀγαλλόμεθα.

Δόξα...

π $\dot{\eta}$ Ου ρα νος μεν φε ρει Πα τερ

την ψυ χη ην σου λαμ πρως $\ddot{\alpha}$ δο ο ξη πε ποι

κιλ με ε νην $\ddot{\alpha}$ τη θε ι κη υ περ φυ ως

$\ddot{\alpha}$ η μεις δε ε χον τες εν γη το σκη η νος το

σον π $\dot{\eta}$ πη γα α ζον ι α μα τα $\ddot{\alpha}$ μυ στι κως

αγαλλο ο με ε θα π

Και νῦν... Θεοτοκίον.

Γένος ἄπαν τῶν ἀνθρώπων, μεγαλύνει ἀεί,
Δέσποινα Θεοτόκε, τοῦ τοκετοῦ σου τοῦ
φρικτοῦ, τά μεγαλεία ἀγνή, δι' ὃν ἐκ φθορᾶς,
ἡμᾶς ἐλυτρώσατο, Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος.

Και νῦν... Θεοτοκίον.

π $\dot{\eta}$ Γε νος α παν των αν

θρω πων με γα λυ υ νει α ει $\ddot{\alpha}$ Δε ε σποι να

Θε ο το ο κε **Δ**του το κε του σου του φρι
 κτου **Δ**τα με γα λει α α γνη δι ω ων
 εκ φθο ρας **π** **q** η μα ας ε λυ τρωσα το **Δ** **A**
 να στας εκ του μνη η μα α τος **π** **q**

Καταβασία.

Άναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶ- μεν Λαοί,
 Πάσχα Κυρίου, Πάσχα ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς
 ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός,
 ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἀδοντας.

Καταβασία. **π** **q** **Δ** να στα σε ως η με ρα

λαμ πρυν θω μεν λα οι **Δ** Πα α σχα Κυ ρι ου
 Πα α σχα **Δ** εκ γαρ θα να του προς ζω ην **Δ** και
 εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος **π** **q**

η μα ας δι ε βι βα σεν ^Δ ε πι νι κι ον

α αδο ον τας ^π^q

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος. (γ')

^π^q **Χ**ριστος α νε στη εκ

νε κρων ^θα να α τω ω ^θα να τον πα τη η

σας ^Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι

^π^q (γ')

σα α με ε νος ^q

^π^q **Ἄ** να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα ^θως προ ει ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την

^π^q αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Ιερεύς: "Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Ἐντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο Χορὸς: Κύριε.

Ιερεύς: “Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορὸς: Λαμήν.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἱρμὸς.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα. Δίς

Ωδὴ γ'. Ὁ εἱρμὸς π Δευ τε πο μα πι ω μεν και

νον Διουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου

με νον π αλλ α φθαρ σι ας πη γην Δι εκ τα α

φου ομ βρη σαν τος Χριστου Δι εν ω στε ρε ου ου

Δίς με ε θα π

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἔορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾧ ἐστερέωται.

π Δο ζα τη Α γι α Α να στασι σου Κυ

ρι ε Δ

π Νυν πα αν τα πε πλη ρω ται φω τος Δου

ρα νος τε και γη η και τα κα τα χθονι α **π**

ε ορ τα ζε τω γουν πα σα κτι ι σις Δ την

ε γερσιν Χριστου **Δ** εν η ε στερε ε ω ω

ται **π**

Δόξα τη ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ
συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι,
συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον
Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

π Δο ξα τη Α γι α Α να στασισου Κυ

ρι ε Δ

Δικτες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε Δισυ νε
γει ρο μαι ση η με ρον α να σταντι σοι πι συ
νε σταυ ρου μην σοι χθες Δι αυ τος με συν δο ξα
σον Σω τηρ Δι εν τη βασι λει ει α α σου πι

΄Ωδὴ γέ τοῦ Ὁσίου.

΅Ηχος α'!

Δεῦτε πόμα πίωμεν κανόν...

Στίχ. Άγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε ἀρυσώμεθα πιστῶς, ἐκ σοροῦ
Παταπίου τοῦ θεομάκαρος, ὃς ἐκ πηγῆς νοητῆς,
ἰάσεων ρείθρα δαψιλῶς. Χριστόν μεγαλύνοντες.

Εἴτα ψάλλομεν

τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.

΄Ωδὴ γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

χ π
q ά γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ

η μων

Δ Δευτε α ρυ σω με θα πι στως Δ εκ σο

ρου Πα τα πι ι ου του θε ο μα κα ρος π

ως εκ πη γης νο η της Δ ι α ασε ων ρει

θραδα ψι λως Δ χριστον με γα λυ υ νο ον τες π

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν χαίρει ἡ θεία σου Μονή, ἔορτάζουσα
Πάτερ τοῦ θείου σκήνους σου, τὴν ἐκ λαγόνων
τῆς γῆς. φανέρωσιν αἰνον τῷ Χριστῷ, Πατάπιε
ἄδουσα.

π̄ Ἄ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ
η μων Ἄ

Ἄ Νυν χαιρειη θει ασου Μο νη Ἄ ε ορ τα
ζουσα Πα ατερ του θει ου σκη νους σου π̄ την
εκ λα γο νων της γης Ἄ φα νε ρω σιν αι νον τω
Χριστω Ἄ Πα τα πι ε α αδου ου σα π̄
Δόξα...

Χθὲς μὲν ἐκαλύπτετο ἐν γῇ, τὸ σὸν
πάντιμον σῶμα Πάτερ Πατάπιε. Σήμερον δὲ
ἐκφανθέν, ἐπλήρωσε πάσης χαρμονῆς, πιστῶν
τὰ πληρώματα.

Δόξα... π Χ^πθες μεν ε κα λυ πτε το εν

γη Δ^πτο σον παν τι μον σω ω μα Πα τερ Πα

τα πι ε ^πση με ρον δε εκ φαν θεν Δ^π ε πλη

ρωσε πασης χαρ μο νης Δ^ππιστων τα πλη ρω ω

μα α τα ^π ^π

Και νῦν... Θεοποίον.

Ἐτεκες ἡμῖν ὑπερφυῶς, τὸν συντρίφαντα
Κόρη Ἀδου τὴν δύναμιν. Χριστόν τὸν πάντων
Θεὸν, ῥυσάμενον πάντας ἐκ φθορᾶς, τούς σὲ
μεγαλύνοντας.

Και νῦν... Θεοποίον. π Ε^π τε κες η μιν υ περ

φυ ως Δ^πτον συν τριψαν τα Κο ο ρη Α δου την

δυ να μιν ^πχρι στον τον παν των Θε ον Δ^π ρυ

σα με νον παν τας εκ φθο ρας Δ^πτους σε με γα λυ

υ νο ον τας ^π_q

Ωδή γ'. Ό Ειρμός.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, ούκ ἐκ πέτρας
ἀγόνου τερατουργούμε- νον, ἀλλ' ἀφθαρσίας
πηγήν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ
στερεούμεθα.

Καταβασία.

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον Δ

ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με

νον παλλ α φθαρσι ας πη γην Δ εκ τα αφου

ομ βρη σαν τος Χρι στου Δ εν ω στε ρε ου ου

με ε θα π

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας Δ και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος π (γ')

π^q Ἰ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν Δ^Δ ε δω κεν η μιν την

αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος π^q

‘Ιερεύς: Ἐτι και ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς και ἀλλήλους, και πᾶσαν
τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο Χορὸς: Σοί, Κύριε.

‘Ιερεύς: Ὁτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, και Σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Γίῳ και τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα

Ἅγιος ἀπόστολος Γα

Ἄνθει καὶ εν ταφω κα τηλ θες α α θα να

τε ἀλ λα του Α δου κα θη λες την η δυ να

μιν ἀ και α νε στης ως νι κη της Χρι στε ε

ο Θε ος ἄρι γυ ναι ζι Μυ ρο φο ροις φθεγ ζα
με νο ος Χαι ρε τε ἀ και τοις σοι οις Α πο στο

λοις ει ρη νην δω ρου με νος ἄρι ο τοις πε σου
σι πα ρε χων α α να στα α σιν ἀ

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἅγιος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν τοῦ λειψάνου σου, ἀγίαν εὔρεσιν,
πανηγυρίζοντες, πάτερ Πατάπιε, τὸν ἀναστάντα
ἐκ νεκρῶν, δοξάζομεν Βασιλέα, τὸν σὲ
θαυμαστώσαντα, οὐρανίοις χαρίσμασι, καὶ πᾶσι
παρέχοντα, διὰ σοῦ θεῖον ἔλεος. Τοῖς πίστει τῇ

ἀγία σορῷ σου, προσερχομένοις θεοφόρε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Νεκρώσας θάνατον, τῷ θείῳ κράτει σου,
ζωὴν ἀθάνατον, ἡμῖν ἐπήγασας, καὶ ἀφθαρσίας
ἀληθῆ, καὶ δόξαν τὴν ὑπὲρ λόγον. Ὅθεν σου τὴν
ἔνδοξον, Ζωοδότα Ἀνὰστασιν, σήμερον
διξάζοντες, εὔσεβῶς ἐκβοῶμεν σοὶ· Ἀνὰστησον
ἡμᾶς ἐκ τοῦ τάφου, τοῦ τῶν παθῶν ἡμῶν
Οἰκτῖρμον.

Εἶτα ψάλλομεν.

Ωδὴ δ'. Ἡχος α'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος
Ἄββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω,
φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα·
Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη
Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος
Ἄββακουμ διστητω μεθη μων και δει κνυν
τω διφα ε σφορον αγ γελον δι α πρυ σι ως
λεγον τα ση μερον σωτηρι α τω κο σμω

Διό τι α νεστη Χριστος ως παντο δυ υ
να α μος π

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

”**Ἄ**ρσεν μέν, ως διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ως βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ως ἄγευστος κηλīδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ως Θεὸς ἀληθής, τέλειος λέλεκται.

π **Ἄ**ρ ζα τη α γι α Α ναστασεισου Κυ
ρι ε Δ

Δ **Ἄ**ρ σεν μεν ως δι α νοι ζαν την παρ θε
νεουσανη δυν πε φη νε Χριστος Διως βρο τος
δε α μνος προ ση γο ρευ ται π α μω μος δε ως
α γευστος κη λι δος τοη με τε ρον Πα α σχα

Δικαιωσίαν αληθείας της θεοτροπίας
κται π

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν,
στέφανος χρηστὸς ἔκουσίως, ὑπὲρ πάντων
τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριον, καὶ αὗθις ἐκ
τοῦ τάφου ὥραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν
ἥλιος.

π ΔοξατηαγιαναστασεισουΚυ
ριε Δ

Δικαιωσίαν αληθείας της θεοτροπίας
μενος η μιν Διστεφανος χρηστος ε κου σι 1
ως Δι περ παν των τε θυται Πα ασχατο κα
θαρτηριον π και αυθις εκ του ταφου ω ραι αι

ος **Δ** δι και ο συνηςη μιν ε λαμψεν η η
λι ι ος **π**

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιώδους
κιβωτοῦ ἥλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ
ἄγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὅρῶντες,
εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς
παντοδύναμος.

π **Δ**ο ζα τη α γι α Α ναστασεισου Κυ
ρι ε **Δ**

Δο θε ο πα τωρ μεν Δαν ιδ προ της σκι
ωδους κι βω του η λα το σκιρ των **π** ο λα
ος δε του Θε ου ο α γι ος **Δ**την των συμ
βο λων εκ βα σιν ο ρων τες ευ φραν θω μεν εν

Ἔε ως Ἀ ο τι α νεστη Χριστος ως παντο
δυ να α μος π

Εἶτα Ψάλλομεν

τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.

Ωδὴ δ'. Ὡχος α!. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ύπερ ήμῶν.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, τῶν σῶν αἰσθήσεων
ἐστώς, καὶ νοῦ ὑφούμενος πάτερ, πρὸς Θεόν τὸν
Ὕψιστον, ἀγγελικῶς ἐβίωσας, καὶ πλήρης
ἐπιλάμψεων θείων, ἐκ Τρισηλίου φωτός, ὡφθης
Πατάπιε. (Δις)

Εἶτα Ψάλλομεν

τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.

Ωδὴ δ'. Ὡχος α!. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

π̄ Ἄ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ

η μων Δ

Δ Ε πι της θει ας φυ λα κης των σων αι

σθη σε ων ε στως Δ και νο i υ ψου με νος

πα α τερ Δ προς Θε ον τον Γ ψι στον αγ

γε λι κως ε βι ωσας π^ρ και πλη ρης ε πι λαμ
 ψε ων θει ει ων Δ^λ εκ Τρι ση λι ου φω τος
 ωφθης Πατα α πι ε π^ρ (Δις)
 Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄρσεν μέν Χριστός ἐκλήθη, ἐκ τῆς Ἀγνῆς σωματωθείς· σὺ δὲ ὑπέρ φύσιν βιώσας. ἐν σαρκὶ ως ἄγγελος, Πατάπιε τεθέασαι, καί τούτῳ τὴν ὁσίαν ζωήν σου, ως προσφοράν προσενήνοχας εὔσπρόσδεκτον.

π^ρ Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπερ
 η μων Δ^λ
 Δ^λ Ἅρσεν μεν Χριστος ε κλη θη Δ^λ εκ της
 Α γνης σω μα τω θεις Δ^λ συ δε υ περ φυ
 σιν βι ω ωσας Δ^λ ενσαρ κι ως αγ γε λος Πα

τα πι ε τε θε α σαι ^Δ**Δ** και του τω την ο σι
 αν ζω η ην σου ^Δ**Δ** ως προ σφο ραν προ σε νη νο
 χας ευ σπρο οσδε ε κτον ^π**π**

Στίχ. ^π**Δ** γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

‘**Ω**ς ἐπιστάς τῷ Ἱερεῖ. τούτῳ ἐδήλωσας
 σοφέ, ἔνθα σου τό Ἀγιον σκῆνος. ἄγνωστον
 κατέκειτο, δπερ εύρόντες ὅσιε, ἐπλήσθησαν
 χαράς ανέκφραστου, δοξολογοῦντες τό Κύριον
 Πατάπιε.

^π**π** ^Δ**Δ** γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ
 η μων ^Δ**Δ**

^Δ**Δ** ^Δ**Δ** ε πι στας τω ι ε ρει του τω
 ε δη λω σας σο φε ^Δ**Δ** εν θα σου το Α γι
 ον σκη η νος ^Δ**Δ** α γνωστον κα τε κει το ο περ

ευ ρον τες ο σι ε **Δ** ε πλη σθη σαν χα
ρας α νεκ φρα α στου **Δ** δο ξο λο γουν τες
τον Κυ ρι ον Πατα α πι ε **π**
Δόξα...

Ο περιούσιος Θεοῦ, καὶ Χριστεπώνυμος λαός, ἐπὶ τῇ εύρεσει θεόφρον. τοῦ Ἅγίου σκήνους σου. ἐδόξασε τὸν Κύριον, καὶ τούτῳ προσερχόμενος πίστει, ἀγιασμόν καὶ ἴάματα κομίζεται.

Δόξα... **π** **ο** πε ρι ου σι ος Θε ου
καὶ Χρι στε πω νυ μος λα ος **Δ** ε πι τη ευ
ρε σει θε ο οφρον **Δ** του α γι ου σκη νους
σου ε δο ξα σε τον Κυ ρι ον **Δ** και του τω
προσερ χο με νος πι ιστει **Δ** α γι α σμον

καὶ ἡ ματα κο μι ἡ ζε ε ται ^π_ϙ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

Ρῦσαι παθῶν φθοροποιῶν, τὴν ἀσθενούσαν
μου ψυχήν, Κεχαριτωμένη Παρθένε, χόσμου
καταφύγιον, καὶ δίδου μοι μετάνοιαν, ὡς ἀν τῆς
οὐρανίου εὔκλειας, μετὰ τὸ τέλος μετάσχω ὁ
ἰκέτης σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

^π_ϙ Ρυ σαι πα θων φθο ρο

ποι ων την α σθε νου σαν μου ψυ χην ^Δ_ἢ Κε χα

ρι τω με νη Παρ θε ε νε ^Δ_ἢ κο σμου κα τα

φυ γι ον και δι δου μοι με τα νοι αν ^Δ_ἢ ως αν

της ου ρα νι ου ευ κλει ει ας ^Δ_ἢ με τα το

τε λος με τα σχω ο ι κε ε τη ης σου ^π_ϙ
Καταβασία.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος
Ἄββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω,

φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα·
Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη
Χριστός ὡς παντοδύναμος. **Καταβασία.**

π **Ἐ** πι

της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ βα κου μ

Δ στη τω μεθη μων και δει κνυ υ τω **Δ** φα ε

σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα **π**

ση με ρον σω τη ρι α τω κο σμω **Δ** ο τι

α νε στη Χριστος ως παν το δυ υ να α μος **π**

π **Χ**ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας **Δ** και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος **π** (γ')

π **Ἄ** να στας ο I η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν την
αι ω νι ον ζωην και με γα ε λε ο **ο** ος **π**

Ιερεύς: "Ετι και ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και
διαφύλαξον ἡμᾶς, δ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς και ἀλλήλους, και
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Ο Χορὸς: Κοί, Κύριε.

Ιερεύς: "Οτι ἀγαθὸς και φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ και τῷ Γίῳ και τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν
και ἀεὶ και εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορὸς: Λαμήν.

Εἶτα Ψάλλομεν τὴν
Ωδὴν ε'. Ὁρθρίσωμεν ὅρθρου βαθέος.

Ὅρθρίσωμεν ὅρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου
τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ
Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν
ἀνατέλλοντα. (Δις)

Ωδὴν ε'. Ο εἱρμὸς π̄
σωμεν ορ θρι σω μεν ορ θρου βα
θε ος και αν τι μυρου τον υμνον προσοι
σωμεν τω Δε σπο τη π̄ και Χριστον ο ψο με
θα δι και ο συ νης η λι ον π̄ πα σι ζω
ην α να τε ελ λο ον τα π̄ (Δις)

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν ἄμετρόν σου εὔσπλαγχνίαν, οἵ ταῖς τοῦ
Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ
φῶς ἡπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένω ποδί,
Πάσχα χροτοῦντες αἰώνιον.

π̄ θο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε Δ

ΔΤην α με τρον σου ευ σπλαγχνι αν Δ οι

ταις του Α δου σει ραις συ νε χο με νοι δε δορ

κο τες π προς το φως η πει γον το Χρι στε

α γαλ λο με νω πο δι Δ Πα σχα κρο τουν τες

αι ω ω νι ι ον π

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι
Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ
συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα
Θεοῦ τὸ σωτήριον.

π Ιο ζα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε Δ

ΔΠροσελθωμεν λαμπαδηφοροι ροι Δτωπρο

ι ον τι Χρι στω εκ του μνη μα τος ως νυμ
 φι ω ^π και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε
 ορ τοις τα ξε σι ^Δ Πα σχα Θε ου το σω τη η
 ρι ι ον ^π

΄Ωδή ε' τοῦ τοῦ Ἅγίου Παταπίου.

΄Ηχος α! 'Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος...

Στίχ. ^Δγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

΄Ορθρίζοντες πάτερ ἐν πίστει, τῷ Ἱερῷ σου
 λειψάνῳ ἴστάμεθα, μετά φόβου· ἵάσεις
 ἀναβλύζει γὰρ, Πατάπιε ἔκάστοτε, καὶ καρκίνου
 ἰᾶται νόσημα.

΄Ωδή ε' τοῦ τοῦ Ἅγίου Παταπίου.

΄Ηχος α! 'Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος...

^χ
^π ^q ^Δ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ

η μων ^Δ

ΔΔ Θριζοντες πατερ εν πι ιστει τω
 ι ε ρω σου λει φα νω ι στα με θα
 με τα φοβου πι ασεις α να βλυζει γαρ
 Παταπι ε ε κα στο τε δικαιιαρ κι νου ι
 αται νο οσηη μα πι
 Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Τήν σὴν ως τεθέαται ὄψιν, Ο Ιερεὺς ἐν
 ὀράσει, μεμύηται τοῦ σου σκήνους, τὴν θείαν
 ἀνάδειξιν, ὅπερ εύρων Πατάπιε, αἶνον τῷ
 Χριστῷ ἀνέπεμψε.

πι Ἄ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ
 η μων δι

ΔΔ Την σηνως τε θε αται ο οψιν ο Ι

ε ρευς εν ο ρα σει με μυ η ται του σου σκη
 νους ^π_q την θει ει αν α να δει ζιν ο περ ευ
 ρων Πα τα πι ε ^Δ_Δ αι νον τω Χρι
 στω α α νε ε πε εμ ψε ^π_q

Δόξα...

Προσέλθετε τῷ θείῳ λειψάνῳ. τοῦ Ἱεροῦ Παταπίου, οἱ νόσοις τετρυχωμένοι· χάριν ἀναβλύζει γάρ, τῶν ἰαμάτων ἄπασι. τοῖς μετά πίστεως προστρέχουσι.

Δόξα...

^π_q Προσελ θε τε τω θει ω λει ψα α
 νω του ι ε ρου Πα τα πι ου οι νο σοις τε
 τρυ χω με νοι ^π_q χα ριν α να βλυ ζει γαρ των
 ι α μα των α πα σι ^Δ_Δ τοις με τα πι
 στεως προστρε εχου ου σι ^π_q

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἄφράστως τεκοῦσα τὸν Κτίστην, ἐκ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσω. ἀνθρώπων Ἀγνή τό γένος· ὅθεν εὐφημοῦμεν σε, ὡς σωτηρίας πρόξενον. τοῖς σε Θεοτόκον κηρύττουσι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

π̄ **Ἄ** φραστως τε κου σα

τον Κτι ιστην εκ της φθο ρας ε λυ τρωσω αν

φρω πων Α γνη το γε νος **π̄** ο θεν ευ φη μου

μενσε ως σω τη ρι ας προ ξε νον **Δ̄** τοις σε

Θε ο το κον κη ρυ υτ του ου σι **π̄**

Καταβασία.

Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Καταβασία.

π̄ **Ο**ρ φρισω μεν ορ φρου βα θε

ος και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω

—**ταπεινός** —.— **υπάρχει**
 μεν τω Δε σποτη **π** και Χριστονο ψο με θα
 +**ταπεινός** **παρέστατος** δι και ο συ νης η λι ον **π** πα σιζω ην
ταπεινός
 ανα τε ελλοον τα **π**

π **χ**ριστος α νεστη εκ νε κρων θα να α
 τωω θα να τον πα τη η σας **π** και τοις εν τοις

ταπεινός (**γ'**)
 μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος **π**

π **π** **ταπεινός** να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν **π** ε δω κεν η μιν την

ταπεινός **π**
 αι ω νιον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος **π**

Ιερεύς: **Ἐ**τι και ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Ο Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: **Ἄ**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και

διαφύλαξον ἡμᾶς, δ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχρόντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

‘Ο Χορὸς: Κύριε.

‘Ιερεύς: “Οτι ἡγίασται καὶ δεδόξασταί σου
τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές ὄνομα σου, τοῦ
Πατρὸς καί τοῦ Γίοῦ καί τοῦ Ἅγιου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορὸς : Ἄμην.

Εἶτα ψάλλομεν τὴν Ὁδὴν στ'. Κατῆλθες,
ἐν τοῖς κατωτάτοις. Ἡχος α'. Ο Ειρμὸς.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ
συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους
πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ
κήτους Ἰωνᾶς, ἔξανέστης τοῦ τάφου. (Δις)

Ὦδὴς. Ο ειρμὸς π

Ἄκα τη ηλθες εν τοις κα τω

τα ατοις της γης π

αι ω νι ι ους π

νων Χριστε π

κη τους Ι ω νας π

φου π

(Δις)

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ,
ἔξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου
μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας
ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

π **Δ**ο ζα τη α γι α Α ναστασεισου Κυ

ρι ε **Δ**

ΔΦυ λα ζας τα ση μαν τρασω α Χρι στε

ε ζη γερ θης του τα αφου **Δ** ο τας κλεις της

Παρ θε νου μη λυ μη να με νος εν τω το κω σου **π**

και α νε ω ζας η μιν Πα ρα δει ει σου τας πυ

λας **π** **Δ**όξα τη άγια ἀναστάσει σου, Κύριε.

Сωτέρο μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ώς Θεός, σεαυτὸν ἔκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστη- σας, παγγενῆ τὸν Ἄδαμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

π **Δ**ο ζα τη α γι α Α ναστασεισου Κυ

ρι ε **Δ**

Δω τερ μου το ζωντε και α θυ τονι ε
ρει ει ον Δως Θε ος σε αυτον ε κου σι ι ως
Δη προσα γα γωντω Πατρι ι συ να νε στη
σας παγ γε νη τον Α δαμ Δη α να στα ας
εκ του ταφου π

Εἶτα ψάλλομεν

τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου. Ἡχος α'
Ωδὴ στ'. Κατῆλθες, ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατήλθεν, ἐκ τοῦ Βυζαντίου σοφέ,
κομιζόμενον ὁσίαις παλάμαις, τὸ σῶμα τὸ Ἱερόν
σου ποτέ, καὶ ἐν ὅρεσι. Γερανείοις εὐλαβῶς.
κατετέθη παμμάκαρ.

Εἶτα ψάλλομεν

τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου. Ἡχος α'
Ωδὴ στ'. Κατῆλθες, ἐν τοῖς κατωτάτοις.

π̄
q̄ **Ἄ**γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ

η μων**Δ**

Δᾶτη ηλθεν εκ του Βυ λαν τι ι ου σο

φε **π̄** κο μι λο με νον ο σι αις πα λα α

μαις **Δ**το σωμα το I ε ρο ονσου πο τε **π̄**
π̄

και εν ο ρε σι Γε ρα νει οις ευ λα βως **Δ**

κα τε τε ε θη παμ μα καρ ^π_q

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Φυλάξας, ὁ Ζωοδότης Χριστός,
κεκρυμμένον σου τὸ ἅγιον σκῆνος. ἐν τῷ
σπηλαίῳ σοφέ, ἀπεκάλυψεν. ὡς ἡθέλησεν αὐτό,
εἰς ἡμῶν εὔφροσύνην.

γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ

η μων ^Δ_Δ

Φυ λα αξας ο Ζω ο δο ο της Χρι στος

κε κρυμ με νον σου το α γι ον σκη η νος ^Δ_Δ

εν τω σπη λαι αι ω σο φε ^π_q α πε κα λυ

ψεν ως η θε λη σεν αυ το ^Δ_Δ εις η μων ευ

φρο συ νην ^π_q

Δόξα...

Κῶτερ μου, ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου λιταῖς. τὴν παρούσαν ἡμῶν Μάνδραν συντηρεῖ, ἐκ πᾶσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἔχθροῦ, τὰ ἐλέη σου. παρεχόμενος ἡμῖν, ὡς Θεός ἐλεήμων.

Δόξα... πὶς Κωτερ μου ταις του σου ο σι ε

ου λι ταις πὶς την πα ρουσαν η μων Μανδραν
συ ντη η ρει δὲ εκ πα σης ε πι βου λη ης
του εχθρου πὶς τα ε λε η σου πα ρε χο με
νος η μιν δὲ ως Θε ο ος ε λε η μων πὶς

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Κυνέχει, νῦν τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, συστροφή παθῶν ποικίλων Παρθένε, ἀλλ' ὅμως πίστει θερμῇ σοι βοώ· τούτων ρῦσαι με καὶ ὀδήγησον Ἀγνή, μετανοίας πρὸς ὅρμον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. πὶς Κυ νε χει νυν την τα

πει νη ην μου ψυ χην πὶς συ στρο φη πα θων ποι

κι λων Παρ θε ε νε ^Δ**δ**αλλ ο μως πι στει θερ
 μη η σοι βο ω ^π**q** του των ρυσαι με και ο
 δη γη σον Α γνη ^Δ**δ** με τα νοι οι ας προς ορ
 μον ^π**q**

Καταβασία.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήπους Ἰωνᾶς, ἔξανέστης τοῦ τάφου.

Καταβασία. ^π**q**Κα τη ηλθες εν τοις κα τωτα α

τοις της γης ^π**q** και συ νε τρι ψας μο χλους αι
 ω νι ι ους ^Δ**δ** κα το χους πε πε δη με ε
 νων Χριστε ^π**q** και τρι η με ρο ος ως εκ κη
 τους I ω νας ^π**q** ε ξα νε εστης του τα φου ^π**q**

π^π χριστος α νεστη εκ νεκρων θα να α
 τωω θα να τον πα τη η σας Δ^Δ και τοις εν τοις
 μνη μα σι ζω ην χαρι σα αμε ε νος π^π
 π^π Δ^Δ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν Δ^Δ ε δω κεν η μιν την
 αι ω νιον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος π^π

Ιερεύς: Ἐτι και ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων

μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο Χορὸς: Coí, Κύριε.

Ιερεύς: Κù γὰρ εἰ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορὸς : Ἄμην.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.
Τοῖς τῶν αἰμάτων σου.

Τὴν τοῦ τιμίου λειψάνου σου εὔρεσιν,
πνευματικῶς ἡ Μονή σου γεραίρουσα, ὕμνεῖ
τους ἀγῶνας σου ὅσιε, καὶ τὴν σὴν χάριν
κηρύττει κραυγάζουσα σὺ εἰ μοῦ προστάτης
Πατάπιε.

·Ο Οἶκος.

Ἄσκητικῶς πολιτευθείς, ἐν κόσμῳ θεοφόρε,
καὶ καθαγνίσας σαυτόν, δι' ἄκρας ἐγκρατείας,
ὑπερκοσμίων δωρεῶν, ὥφθης κειμήλιον, καὶ
Ἀγγέλων ἰσοστάσιος, καὶ θαυμάτων αὐτουργὸς
ἐν Πνεύματι Ἅγιι· ἐν τῇ χάριτι γὰρ αὐτοῦ
δοξασθὲν τὸ θεῖόν σου λείψανον, ἀφανὲς καὶ
ἄγωστον κατέκειτο ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐν
Γερανείοις τοῖς ὄρεσιν· ἀλλ' ἐπιστὰς ἐν ὅψει
θείᾳ τῷ εὐλαβεῖ Ἱερεῖ, τοῦτο ἀπεκάλυψας καὶ
γνωστὸν πεποίηκας· ὃς ἡ σὴ θεία Μονὴ¹
κατέχουσα, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ τρυφῶσα δωρεῶν
βοᾶ σοι· σὺ εἰ μου προστάτης, Πατάπιε.

Συναξάριον Μηνολόγιον.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἅγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Ἰωάννη, σκίρτησον ὡς Ἰωάννης,

Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδὲμ ἐνδον.

Οκτωκαιδεκάτῃ Ἰωάννης νέκυς ὥφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου καὶ Γότθου.

Στίχοι.

Ὑπελθε, Σάββα, φθαρτὸν ἡδέως ὕδωρ,

Ως ἀν πίνης ἄφθαρτον ἡδονῆς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἅγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ Ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

Στίχοι.

Θραύσας βέλη σά, καὶ μεταστάς σου, βίε,

Ἐξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμᾶς, ὡς λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω,

Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

·Υπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἅγίων ἐνδόξων, νεοφανῶν καὶ θαυματουργῶν Ὁσιομαρτύρων Ραφαὴλ καὶ Νικολάου καὶ τῆς Ἅγίας Παρθενομάρτυρος Εἰρήνης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτυρησάντων ἐν ἔτει 1463, τῇ 9ῃ Ἀπριλίου, ἐν ᾧ συνέπεσεν ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Μονῇ τῶν Καρυῶν, τῇ οὕσῃ παρὰ τῇ Θερμῇ ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, ἐν ἔτει δὲ 1959 θαυμαστῶς ἡμῖν φανερωθέντων.

Εἰς τὸὺς Ἅγιους Ῥαφαὴλ καὶ Νικόλαον.
Σπίχοι.

Ως φῶς ἡμῖν ὥφθησαν Ραφαὴλ μέγα
Ομοῦ καὶ Νικόλαος οἱ κεκρυμμένοι.

Εἰς τὴν Ἅγιαν Εἰρήνην.

Εἰρήνη ἀθλήσασα σὺν τοῖς τοκεῦσι
Ἡμῖν ἡδη ἔγνωσται θαύμασι ξένοις.

Εἰς τὸὺς λοιποὺς ἀνωνύμους.

Καρυῶν ἀθλήσαντες Μονῇ τῇ πάλαι
Τῆς ἄνω ἐπέβητε Μάρτυρες δόξης.

Εἰς τὸν Ἅγιον Πατάπον

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου, τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Παταπίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Σπίχοι.

Νεύσει θεία δέδοται ἡμῖν παμμάκαρ

Γῆθέν σου τὸ λείφανον θαύματα βρῦον.

Παταπίοιο νέκυς ὅλβῳ θαυμάτων ἡμᾶς
ὅλβιζει.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ
πάντων σου τῶν Ἅγιων, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμάς. Ἀμήν.

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἀγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
ύμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
Ἀνάστασιν· ἴδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ύμνοῦμεν τὴν
Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι'
ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν. (γ')

Ἄναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς
προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ
μέγα ἔλεος. (γ')

΄Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμὸς. Ἡχος α'.

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ως θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

΄Ωδὴ ζ'. Ὁ εἱρμὸς $\frac{\pi}{\eta}$ ο Παι αι δας εκ κα

μι ι νου ρυ σα με νος γε νο με νος αν θρω

πος πα σχει ως θνη τος $\frac{\pi}{\eta}$ και δι α πα θους το

θνη τον α φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πειαν $\frac{\pi}{\eta}$ ο

μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και

υ πε ρε εν δο ο ξος $\frac{\pi}{\eta}$

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὅπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ως θνητόν, μετὰ δακρύων ἔζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστὲ Μαθητᾶς εὐηγγελίσαντο.

π^q Δο ζα τη α γι α Α να στασεισου Ku
 ρι ε Δ^Δ
 Δ^Δ Γυ ναι αι κες με τα μυρωνθε ο φρονεσο
 πισωσου ε δραμον π^q ον δε ως θνη τον με τα
 δακρυ ων ε ζη η τουν Δ^Δ προσε κυ νη σαν χαι
 ρου σαι ζω ων τα Θε ον και Πα σχα το μυ στι
 κον π^q σοις Χριστε ε Μα θη ταις ευ ηγ γε λι ι
 σααν το π^q

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτου ἔορτάζομεν νέκρωσιν, Ἀδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

π Ἅο ζα τη α γι α Α να στασισου Κυ

ρι ε **Δ**

Δ Θα να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν

Α δου την κα θαι ρε σιν **π** αλ λης βι ο της της

αι ω νι ου α παρ χην **Δ** και σκιρ των τες υ μνου

μεν τον αι τι ον **π** τον μο νον ευ λο γη τον των Πα

τε ε ρων Θε ον και υ πε ρε εν δο ο ζον **π**

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νὺξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἥμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὖσα προάγγελος, ἐν ᾧ τὸ ἀχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

π Ἅο ζα τη α γι α Α να στασισου Κυ

ρι ε Δ

Δ Δ οντως ι ε ρα και πα νε ορ τος
 αυ τη η σω τη ρι ος π νυξ και φω ταυ γης της
 λαμ προ φο ρου η με ε ρας Δ της Ε γερ σε ως
 ου σα προ αγ γε λος π εν η το α χρο νον
 φως Δ εκ τα α φου σω μα τι κως πα σιν ε
 πε ε λα αμ ψεν π

΄Ωδὴ ζ' τοῦ Ὁσίου.

Ἴχος α!

΄Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ...

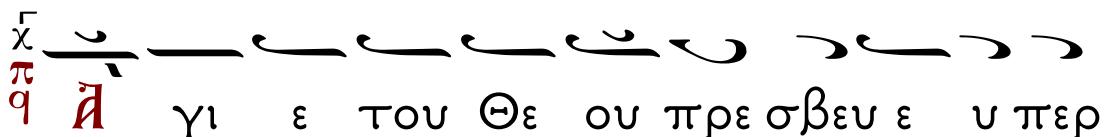
Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

΄Οσίως τὸν ἀγῶνα τελέσας σου, Πατάπιε
ὅσιε, καὶ πρὸς οὐρανούς, ἀναδραμὼν
χαρμονικῶς. τῶν ὑμνούντων σε προϊστασο
πάντοτε, τὸν μόνον εὔλογητὸν τῶν Πατέρων,
Θεόν ὑμνῶν καὶ Κύριον. (Δίς)

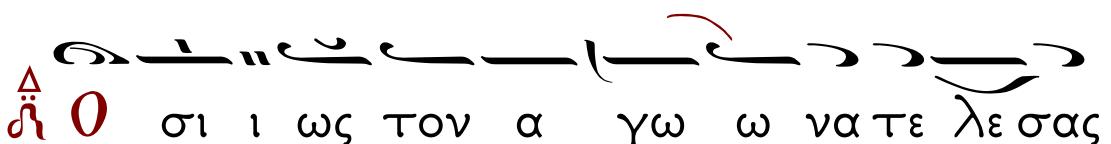
Εἴτα ψάλλομεν

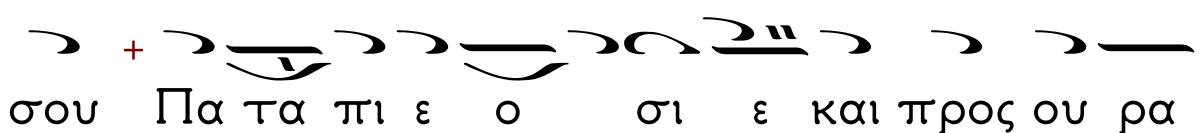
τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.

΄Ωδὴ ζ'. Ό Παῖδας ἐκ καμίνου.

 π **Ἄ** γι ε το υ Θε ου πρε σβευ ε υ περ

η μων **Δ**

Δ ο σι ι ως τον α γω ω να τε λε σας

 σου Πα τα πι ε ο σι ε και προς ου ρα

 νους **π** α να δρα μων χαρ μο νι κως των υ μνου

ντων σε προ ι στα σο παν το τε ^π_q τον μο νον ευ
λο γη τον των Πα τε ε ρων Θε ον υ μνων και
Κυ υ ρι ι ον ^π_q (Δίς)

Στίχ. ^π_q γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυναῖκες εὐλαβεῖς καὶ θεόφρονες, τῷ σκήνει
σου σπεύδουσαι καὶ τὴν ἐξ αὐτού,
προερχομένην δωρεάν, θεοφόρε λαμβάνουσαι
πάντοτε, τὸν μόνον εὐλογητόν τῶν Πατέρων,
Θεόν ἀεί δοξάζουσι.

^π_q **Γ**ι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ
η μων ^Δ**Δ**

^Δ**Γ**υ ναι αι κες ευ λα βει εις και θε ο φρο
νες τω σκη νει σου σπευ δου σαι και την εξ αυ
του ^π_q προ ερ χο με νην δω ρε αν θε ο φο ρε

λαμβανουσαι παντοτε ^π_q τον μονον ευ λο γη
 τοντων Πα τε ερων Θεον α ει δο ο ξα α
 ζουου σι ^π_q

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Θανάτου μὲν γευσάμενος ὅσιε, τῷ νόμῳ τῆς φύσεως, ἄφθαρτον ἡμῖν, τὸ λείψανόν σου τὸ σεπτόν, ἐδωρήσω παμμάκαρ Πατάπιε. τοῦ Πνεύματος τῇ ἐπιφοιτήσει, χαριτωθὲν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπερημων ^Δ
 Δαναού μεν γευσα μενος ο σι ε
 τωνο μωτης φυ σεως αφθαρτον η μιν ^π_q
 το λειψανον σου το σε πτον ^Δ_q ε δωρη σω

παμ μα καρ Πα τα πι ε ^π_q του Πνευ μα τος τη ε
 πι φοι τη η σει χα ρι τω θεν υ πε ερ ε εν
 νοι οι αν ^π_q

Δόξα...

‘**Ω**ς εῦρόν σου τὸ ἄγιον λείψανον. χαρᾶς
 ἐπληρώθησαν, πάντες οἱ πιστοί. Πατάπιε
 θαυματουργέ, καὶ φωναῖς εὐχαρίστοις
 ὀνύμνησαν, τὸν μόνον εὐλογητόν των Πατέρων.
 Θεόν καὶ ὑπερένδοξον.

Δόξα...

^π_q **Ω**ς ευ ρον σου το α α γιον
 λειψανον χα ρας ε πλη ρω θη σαν παν τες οι
 πι στοι ^π_q Πα τα πι ε θαυ μα τουρ γε και φω
 ναις ευ χα ρι στοις α νυ μνη σαν ^π_q τον μο νον ευ
 λο γη τον των Πα τε ε ρων Θεον και υ πε

ρε εν δο ο ζον ^π_q

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

Ίάτρευσον ψυχῆς μου τὰ τραύματα. Ἄγνη καὶ τοὺς μώλωπας, καὶ τῆς τοῦ ἔχθροῦ. τῆς χαλεπῆς λύτρωσαί με Παρθένε κραυγάζοντα· χαῖρε ἡ Βασιλίς τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν βροτῶν προσφύγιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

^π_q Ι α τρευ σον ψυ
 χη ης μου τα τραυ μα τα Α γνη και τους
 μω λω πας και της του εχ θρου ^π_q της χα λε
 πης λυ τρωσαι με Παρ θε νε κραυ γαζον τα ^π_q χαι
 ρε η Βα σι λις των Αγ γε ελων ^Δκαι των βρο
 των προσφυ υ γι ι ον ^π_q

Καταβασία.

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ως θυητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ

θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος
εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Καταβασία.

π ο Παιαίδας εκ κα μι ι νου
ρυ σα με νος γε νο με νος ανθρωπος πασχειως
π θνητος π και δι α παθους τοθνητον αφθαρ
σι ας εν δυ ει ευ πρε πειαν π ο μονος ευ λο
γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε ρε εν
δο ο ζος π

π χριστος α νεστη εκ νε κρωνθα να α
τωω θα να τον πα τη η σας Δι και τοις εν τοις
μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος π (γ')

π Δ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν την
αι ω νι ον ζωην και με γα ε λε ο **ο** ος **π**

Ιερεύς: "Ετι και ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και
διαφύλαξον ἡμᾶς, δ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ὑπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς και ἀλλήλους, και
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Ο Χορὸς: Κοί, Κύριε.

Ιερεύς: Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον και δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, και
τοῦ Υἱοῦ, και τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, και
ἀεί, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορὸς: Λαμήν.

Εἶτα φάλλομεν τὴν η' Ὡδὴν τοῦ Πάσχα.
Ἔχος α'. Ο Είρμος.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτή, καὶ πανήγυρις ἔστι πανηγύρεων, ἐν ᾧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ η'. Ο ειρμὸς ρχ π^q άυ τη η κλητη η και α

γι α η με ρα Δ̄ η μι α των Σαβ βα α
των η βασι λι ις και κυ ρι α π̄ ε ορ
των ε ορ τη Δ̄ και πα νη γυ ρις ε ε στι ι
πα α νη γυ ρε ων Δ̄ εν η ευ λο γου ου
ου μεν η Χρι στον εις τους αι ω ω ω
νας π̄

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος

τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ως Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

π Ἅδο ζα τη α γι α Α να στασισου Κυ

ρι ε **Δ**

Δ Δευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη

μα τος **Δ** της θει ας ευ φρο συ υ νης **Δ** εν

τη ευ ση μω η με ρα της ε γερ σε ως **π**

βα σι λει ας τε Χρι στου κοι νω νη σωμεν

υ μνουν τες αυ τον ως Θε ον εις τους αι ω νας **π**

Δ ὄξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἵδε· ἴδοù γὰρ ἥκασί σοι, θεοφεγγεῖς ως φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βιορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἐώας τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

π^q Δο ζα τη α γι α Α να στασισου Κυ

ρι ε Δ

Δ Δ ρον κυ κλω τους ο φθαλ μους σου Σι

ων και ι ι δε Δ ι δου γαρ η κα σι ι σοι

Φε ο φεγ γεις ως φωστη ρες π^q εκ δυ σμων και

βορ ρα Δ και θα λασ σης και ε ω ας τα

τε κνα σου Δ εν σοι ευ λο γου ουν τα Χρι

στον εις τους αι ω νας π^q

Δόξα τη ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα,
τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις,
ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα,
καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

π^q Δο ζα τη α γι α Α να στασισου Κυ

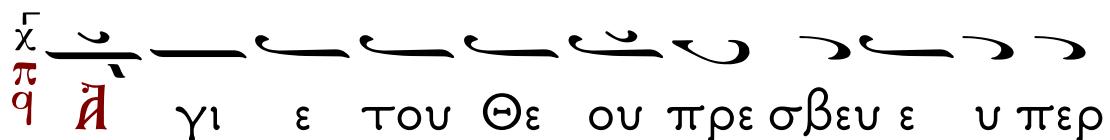
ρι ε Δ
Δ Πα τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και
Πνε ευ μα Δ τρι σιν ε νιζο με νη εν υ πο στα
α σεσι φυ σις π υ πε ρουου σι ε και υ περ
θε ε Δ εις σε βε βα πτι σμε θα Δ και σε εν λο
γουου μεν εις παν τας τους αι ω νας π

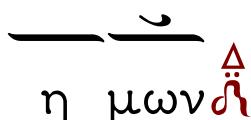
Εἶτα ψάλλομεν
τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.
Ωδὴ η'. Ὡχος α'. Αὕτη ἡ κλητή.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ύπὲρ ἡμῶν.

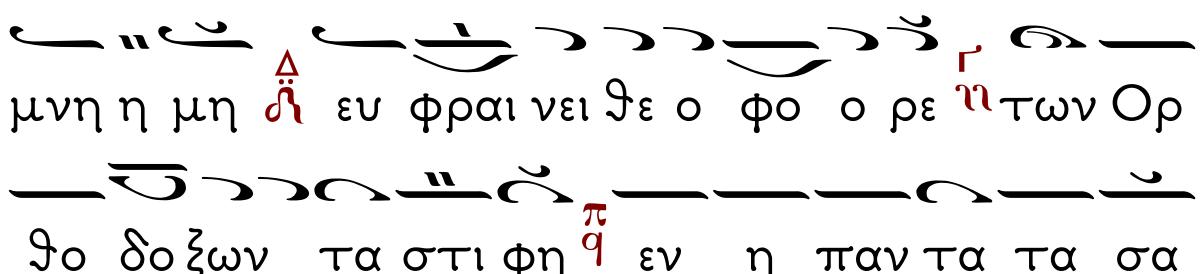
Ἄυτη ἡ λαμπρά, καὶ ἀγία σου μνήμη,
εὐφραίνει θεοφόρε, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ στίφη,
ἐν ᾧ πάντα τά σὰ, ἀνυμνοῦντες Πατάπιε
σκάμματα, Χριστόν ύπερυψοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Εἶτα ψάλλομεν
τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.
Ωδὴ η'. Ὡχος α'. Αὕτη ἡ κλητή.

 π̄
 ῑ ῑ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ

 η μων Δ̄

 Δ̄ Δ̄ υ τη η λα μπρα α και α γι α σου

 μνη η μη Δ̄ ευ φραι νει θε ο φο ο ρε η των Ορ
 θο δοξων τα στι φη π̄ εν η παν τα τα σα

Δι α νυ μνουντες Πα τα α πι ι ε σκαμ μα τα

Δι χρι στον υ πε ρυ ψου ου μεν εις παν τας

τους αι ω ω ω νας π (Δις)

Στίχ. Δι γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε εὔσεβῶς, Κορινθίων χορεῖαι, δόμοῦ
καὶ Λουτρακίου, καὶ πάσης τῆς περιοίκου, τῇ
ἀγίᾳ σορῷ, Παταπίου τοῦ ὁσίου προσπέσωμεν,
ταύτης ἀνυμνοῦντες, εὕρεσιν τὴν ἀγίαν.

π η Δι γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ

η μων Δι

Δι ευ τε ευ σε βω ως Κοριν θι ων χο ρει
ει αι Δι ο μου και Λου τρα κι ι ου Δι και πα σης
της πε ρι οι κου π τη α γι α σο ρω Δι

Πατα πι ου του ο σι ι ου ου προ σπε
 σω μεν **Δ**ταυ της α νυ μνου ουν τες **Δ** ευ ρε σιν
 την α γι ι ι αν **π**
 Στίχ. **Δ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Δρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου πάτερ
 καὶ ἴδε, τοὺς πίστει προσελθόντας, ἐν τῷ σεπτῷ
 σου σπηλαίῳ, καὶ παράσχου αὐτοῖς, αἰτημάτων
 τῶν ἀπάντων τὴν πλήρωσιν, ἵνα σὲ ὑμνῶμεν,
 Πατάπιε παμμάχαρ.

π **Δ** γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ
 η μων **Δ**
Δ **Δ** ρον κυ κλω τους ο φθαλ μους σου πα
 τερ και ι ι δε **Δ**τους πι στει προ σελ θο ον
 τας **π** εν τω σε πτωωσου σπη λαι ω **π** και πα

ρα α σχου αυ τοις αι τη μα των των α
 πα αν τωων την πλη ρωσιν **Δ** i νασε υ
 μνωωμεν Παταπι ε παμμα **α** α καρ **π**
Δόξα...

Πάτερ παντοκράτορ, και Λόγε και Πνεῦμα,
 τρισήλιε Θεότης, τριαδική Μοναρχία,
 προσευχαῖς και λιταῖς, τοῦ ὁσίου Παταπίου
 ἐλέησον, τούς ὑπερυψοῦντας τὸ ἄρρητόν σου
 κράτος.

Δόξα... **π** **q** **Π**α τερπαν το κρα ατορ και Λο
 γε και Πνε ευ μα **Δ** τρι ση λι ε Θε ο οτης **η**
 τρι α δι κη η **Μ**ο ναρ χι α **π**ρο σε χαις
 και λι ταις **Δ** του ο σι ου Πα τα **τα** πι i
 ου ου ε **λ**ε η σον **Δ** τους υ πε ρυ **ψ**ου ουν

τας το αρ ρη τον σου κρα α α τος ^π^q

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀψευδής, τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, καὶ ἔμεινας Παρθένος, μετὰ τὸν ἄφραστον τόκον, Θεοτόκε Ἀγνή· θαυμαστά γάρ καὶ ξένα εἰργάσατο, ὃ ἐκ τῶν ἀγνῶν σου, σωματωθείς αἴμάτων.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

^π^q **Μη τηρ α ψευδηης**

του Θε ου α νε δει ει χθης ^Δ_Δ και ε μει νας

Παρθε ε νος ^Γ_Δ με τα τον α α φρα στον το

κον ^π^q Θε ο το κε Α γνη ^Δ_Δ θαυ μα στα γαρ

και ξε να ειρ γα σα το ^Δ_Δ ο εκ των α γνω

ων σου σω μα τω θεις αι μα α των ^π^q

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Λῦτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτή, καὶ πανήγυρις ἔστι πανηγύρεων, ἐν ᾧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

π Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
 νου μεν τον Κυ ρι ον **Δ**
Καταβαστα. **π** Ἄυ τη η κλη τη η και α γι
 α η με ρα **Δ** η μι α των Σαββα α των
η η βασι λι ις και κυ ρι α **π** ε ορ των
 ε ορ τη **Δ** και πα νη γυ ρις ε **ε** στι 1
 πα α νη γυ ρε ων **Δ** εν η ευ λο γου ου
 ου μεν **η** Χρι στον εις τους αι ω **ω** ω
 νας **π**

π^q Χριστος α νεστη εκ νεκρων θα να α
τωω θα να τον πα τη η σας Δ^Δ και τοις εν τοις
μνη μα σι ζω ην χαρι σα αμε ε νος π^q (γ')
π^q Ι να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν Δ^Δ ε δω κεν η μιν την
αι ω νιον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος π^q
Ιερεύς: "Ετι και ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας [Υπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων

μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο Χορὸς: **Coí**, Κύριε.

Ιερεύς: "Οτι ηὐλόγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορὸς: **Ἄμην.**

Ιερεύς: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὑμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

΄Ωδὴ θ'. Ὁ Εἱρμὸς.

Σπίχ. Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

΄Ωδὴ θ'. Ὁ εἱρμὸς π^{q} Με γα λυ νον ψυ χη η μου

ου τον ε θε λου σι ι ως Δ πα θον τα και τα

φε εν τα α και ε ζα να σταν τα τρι η με ρον

εκ τα φου π^{q}

π^{q} Φω τι ζου φω τι ζου π^{q} η νε α Ι ε

ρου σα λημ Δ η γαρ δο ζα Ku ρι ι ου ε πι

σε α νε τει λε π^{q} χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων ΔΔ συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο

κε ΔΔ εν τη ε γερσει του το οκου ου σου ππ

Σπίχ. Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν
ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν
ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν,
καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε,
ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ππ Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε ζα

να στα αν τα ΔΔ τρι η με ρον εκ τα αφου

Χριστον τον ζωο δο την ππ

ππ Φω τι ζου φω τι ζου ππ η νε α Ι ε

ρου σα λημ ΔΔ η γαρ δο ζα Κυ ρι ι ου ε πι

σε α νε τει λε ππ χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων Δλ συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο
κε Δλ εν τη ε γερσει του το οκου ου σου πρ

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ δ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

“Ω θείας! ὡ φίλης! ὡ γλυκυτάτης σου φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἦν οἱ πιστοί, ἀγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

πρ **Χ**ρι στος το και νον Πάσχα το ζω ο θυ τον θυ υ μα Δλ α μνος Θε ου ο αι αι ρων την α μαρ τι αν κο σμου πρ

πρ **Ω** θει ας ω φι ι λης Δλ ω γλυ κυ τα της σου φωνης πρ μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ Δλ ε

πηγ γει λω ε σε σῇαι ^π_ϙ με χριτερμα τωναι ω
 ω νος Χριστε ^Δη η ηνοι πιστοι οι οι οι αγ κυ
 ρανελ πι ι δος ^Δκα τεχοντες α γαλ λο ο
 με ε θα ^π

Сήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει,
 ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

“Ω θείας! ὡ φίλης! ὡ γλυκυτάτης σου
 φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀφευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω
 ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἦν οἱ
 πιστοί, ἀγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες
 ἀγαλλόμεθα.

^π_ϙ **С**η με ρον πα σα κτι σις α γαλ λε ται και
 χαι αι ρει ^Δο τι Χριστος α νε εστη και
 Α δης εσκυλευ θη ^π_ϙ

^π_ϙ **Ω** θει ας ω φι ι λης ^Δω γλυ κυ τα της

σου φωνης ^π_q μεδ̄ η μων α ψευ δω ως γαρ ^Δ_λ ε
 πηγ γει λω ε σε σθαι ^π_q με χρι τερ μα των αι ω
 ω νος Χρι στε ^Δ_λ η ην οι πι στοι οι οι οι αγ κυ
 ραν ελ πι ι δος ^Δ_λ κα τε χον τες α γαλ λο
 ο με ε θα ^π_q

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου
καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος.

὾Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ,
ῶ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου
ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
Ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

^π_q **Μ**ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρισυ
 πο στα του ^Δ_λ και α δι αι ρε ε του Θε ο
 τη τος το κρα τος ^π_q

π **Ω** Πασχα το με ε γα **Δ** και ι ε ρω
 τα τον Χριστε **π** ω σο φι α και Λο ο γε **Δ**
 του Θε ου και δυ να μις **π** δι δουη μιν εκτυ πω
 τε ρον **Δ** σου ου με τα σχει ει ει ειν εν τη α
 νε σπε ε ρω **Δ** η με ρα της βα σι λει ει
π
 α ας σου **π**

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη,
 χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Γίὸς ἀνέστη
 τριήμερος ἐκ τάφου.

Ὦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ,
 ὡ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου
 ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
 Ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

π **Ὦ** ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο

— ουτού την πρώτην
 γη με νη ^Δ**λ**χαι ρε δε δο ζα σμε νη σος
 γαρ γι ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ
 τα φου^π**ρ**

^π**ω** Πασχα το με ε γα ^γ**λ**και ι ε ρω
 τα τον ^π**χ**ριστε^ρ**ω** σο φι α και Λο ο γε ^Δ**λ**
 του Θε ου και δυ να μις^π**ρ** δι δου η μιν εκτυ πω
 τε ρον ^Δ**λ**σου ου με τα σχει ει ει ειν εν τη α
 νε σπε ε ρω ^Δ**λ** η με ρα της βα σι λει ει
 α ας σου^π**ρ**

Εἶτα ψάλλομεν
τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου. Ὁχος α'
Ωδὴ θ'.

Φωπίζου, φωπίζου.

Μεγάλυνον ψυχή μου Πατάπιον τὸν θεῖον,
τὴν εὔρεσιν τιμῶσα. τοῦ θείου αὐτοῦ σκήνους.

Φαιδρύνεται πάτερ. ἡ σῆ Μονὴ^π
πνευματικῶς. τὸν σὸν ἄγιον σκῆνος ἐν τοῖς
κόλποις ἔχουσα. ἦν σαῖς λιταῖς διατήρει ἀεί,
πάσης ὀργῆς, καὶ πάσης ἀνάγκης, θεῖε Πατάπιε
ἄτρωτον.

Εἶτα ψάλλομεν
τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.
Ωδὴ θ'. Φωπίζου, φωπίζου.

π^q Με γα λυ νον ψυ χη η μου Πα τα πι ον
τον θει ει ον Δ^Δτην ευ ρε σιν τι μω ω σα
του θει ου αυ του σκη η νους π^q

π^q Φαι δρυ νε ται πα τερο π^q η ση Μο νη
πνευ μα τι κως π^q τον σον α γι ον σκη η νος εν

τοις κολ ποις ε χου σα ^π_ϙ ην σαις λι ταις δι α
 τη ρει α ει ^Δ πα ασης ορ γης και πα σης
 α να αγ κης ^Δ θει ε Πα τα πι ε α ατρωω
 τον ^π_ϙ

Μεγάλυνον ψυχή μου Πατάπιον τὸν θεῖον,
 τὴν εὔρεσιν τιμῶσα. τοῦ θείου αὐτοῦ σκήνους.

὾θείας ἀρρήτου! ὡς ὑπέρ λόγον καλλονῆς!
 ἦς αὐτόπτης τυγχάνεις ἐν ὕψιστοις ὅσιε· ὅθεν
 ἀεὶ ἐκδυσώπει Χριστόν, δοῦναι ἡμῖν, ἀφεσιν
 πταισμάτων, Πατάπιε τοῖς τιμῶσί σε.

^χ_ϙ **Μ**ε γα λυ νον ψυ χη η μου Πα τα πι ον
 τον θει ει ον ^Δ την ευ ρε σιν τι μω ω σα
 του θει ου αυ του σκη η νους ^π_ϙ

^π_ϙ **Ὦ** θειας αρ ρη η του ^ν δι ω υ περ λο γον

καλλονης ^π_q ης αυ το πτηστυγ χα ανεις ^Δ_Δ εν
 υ ψι στοις ο σι ε ^π_q ο θενα ει εκ δυ σω
 ω πει Χριστον ^Δ_Δ δου ου ναι η μι ι ι ιν α φε
 σιν πταισμα ατων ^Δ_Δ Πα τα πι ε τοις τι μω ω
 σι ι σε ^π_q

Δόξα...

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος.

“Ω Πάσχα τὸ θεῖον, οὗ ἡξιώθης μετασχεῖν, μεταστὰς τῶν γηῖνων πρὸς τὰ ἄνω “Οσιε καὶ νῦν Χριστῷ, παρεστὼς ἐν χαρᾷ αἴτει ἡμῖν, ἀφεσιν πταισμάτων, καὶ φωτισμοῦ ἀἄλου μέθεξιν.

Δόξα...

^π_q **Μ**ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρι συ πο στα του ^Δ_Δ και α δι αι ρε ε

του Θεού της τοστοκρατος ^π_q

π ^π_q (ω) Πασχατο θει ει ον ^γ δι ου η ζι ω

θης μετασχειν ^π_q με τα σταστων γη ι ινων

Δ Δ προς τα α νω Ο σι ε ^π_q και νυν Χριστωπα

ρε στωως εν χαρα ^Δ δι αι αιτει η μι ι ιν

α φε σιν πται σμα α των ^Δ δι και φω τι σμου α

υ λουου με ε θε ε ζιν ^Γ ^π_q

Και νῦν...

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη,
χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Γίδες ἀνέστη
τριήμερος ἐκ τάφου.

Ὕψιστου ως Μήτηρ, καὶ ἀειπάρθενος Ἄγνη,
παρρησίαν μεγίστην τῷ Γίῳ σου ἔχουσα, αἴτει
ἡμῖν, Θεοτόκε ἀεὶ, λύσιν παθῶν, καὶ φωτὸς
ἀῦλου. τὴν μετοχὴν ἰκετεύομεν.

Καὶ νῦν.

π ḵαι ρε Παρθε νε χαι αι ρε χαι
 ρε ευ λο γη με νη Δχαι ρε δε δο ξα σμε
 νη σος γαρ γι ος α νε ε στη τρι η με
 ρος εκ ταφου π

π ψιστουως Μη τηρ π και α ει παρθε
 νος Α γνη παρ ρη σι αν με γι ιστην τω
 γι ω σου ε χουσα π αι τειη μιν Θε ο το
 ο κε α ει Δ λυ υσιν παθω ω ωων και φω
 τος α υ υλου Δ την με το χην ι κε τε
 ευ ο ο μεν π

Ο Ἀγγελος ἐβόα τὴ κεχαριτωμένη, Ἀγνὴ⁺
 Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς
 Γίδες ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

α Ι ε ρου σα λημΔη γαρ δο ξα Κυ ρι
ι ου ε πι σε α νε τει λεπ^ρ χο ρεν ε νυν και α
γα αλ λου Σι ων Δσυ υ δε α γνη τερ που Θε
ο το ο κε Δεν τη ε γερ σει του το ο

κούουσου ^π_q

Χριστος α νεστη εκ νεκρων θα να τω

θα να τον πα τη η σας ^Δ και τοις εν τοις μνη

μα σι ζω ην χαρι σα αμε ε νος ^π_q (γ')

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν ^Δ την

αι ω νιον ζωην και με γα ε λε ο ο ος ^π_q

Ιερεύς: "Ετι και ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐκυριώτερον τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο Χορὸς: **Coí**, Κύριε.

‘Ιερεύς: “Ο τι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορὸς: **λαμήν.**

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον.
Ὕχος β'.

Σαρκὶ ὑπνώσας ως θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἔξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Ἐξαποστειλάρια

Ὕχος παταπί

Ἄρτιον τοῦ οὐρανοῦ τοῖς θεοῖς
σι λε ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ζα
νε ε στης Α δαμ ε γει ει ρας ε εκ φθο
ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον
Πα σχα της α φθαρ σι ας του κο σμου ου σω
τη η ρι ον

Ἐξαποστειλάριον τοῦ οσίου.
Ὕχος β'. Σαρκὶ ὑπνώσας ως θνητός...

Σαρκὸς σου Πάτερ τὰς ὁρμάς. ἀσκητικῶς
ἐνέκρωσας, καὶ φωτισμοῦ οὐρανίου, τὴν σὴν
ψυχὴν ἐπλήρωσας· διό σε μακαρίζομεν.
Πατάπιε θεόφρον. τελοῦντες τὴν σὴν μνήμην.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου,
δόμοιον.

Γαρ κος σου Πα τερ τας ορ μας α σκη
τι κω ως ε νε ε κρω σας και φω τι ι
σμου ου ου ρα νι ι ου την σην ψυχη ην ε
πλη η ρω σας δι ο σε μα α κα ρι ι ζο
μεν Πα τα πι ε ε θε ο ο φρον τε λουν
τες την σην μνη η η μην

Σαρκὶ ὑπνώσας ως θυητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθιορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Καὶ πάλιν τὸ τοῦ Πάσχα.

Χαρ κι υ πνω σας ως θνη τος ο Βα
 σι λε ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
 νε ε στης Α δαμ ε γει ει ρας ε εκ φθο ρας
 και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθαρ σι ας β' χορός του κο σμου
 ουσω τη η ριον

Εἰς τούς αἴνους.

Ὕπαρχος ἡ Γα

τὸν Πα α α α σα α πνο ο η η η ς αι
 νε σα α α α ατω το ον Κυ υ ρι 1 1
 1 1 ο ον π αι νει τε ε τον Κυ υ
 υ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου ρα α
 α νω ω ων αι νει ει ει ει τε α αυ το ο
 ον ε εν τοι οι οις υ ψι 1 1 1 1
 στοι οις π σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε
 ω υ

τὸν Αι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε
 λοι οι οι α α α αυ του ου π αι νει ει ει ει

τε ε α αυ τον πα α σαι αι αι δυ
 να α α μει εις α αυ του ^χσοι πρε πει υ
 μνοοις τω ω Θε ε ω ^χ
^η

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον.
 Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ
 μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ
 ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἔσταυρώθη δι’ ἡμᾶς,
 καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ
 σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

^χ
^η **Τ**ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ
 γρα πτον ^χδο ξα αυ τη ^χ ε σται πα σι τοις ο
 σι οις αυ του ^π
^η

^π **Δ**ευ τε πα αν τα τα ε θνη ^χ γνω τε

του φρικτου μυ στη ρι ι ου την δυ να α μιν ^π
 Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ^χ^q ο εν αρ
 χη η Λο ο γος ε σταυρωθη δι η μας ^χ^q και
 ε κων ε τα φη ^π^q και α νεστη εκ νε κρων
 του σω σαι τα συμ παντα αυ το ον προ σκυ
 νη η σω μεν ^γ^u

Λινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
 αὐτοῦ.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ
 φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς
 ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν
 αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἥν
 ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

^χ^γ ^χ
^u **Ἄ**ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι

οις αυ του ^χ_ῷαι νει τε αυ τον ενστε ρε ω

ματιτηςδυ να μεωςαυτου ^π_ῷ

^π_ῷ **Ἄ**ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι

α οι φυ λα κες σου **Ku** υ ρι ι ε ^π_ῷ αλ λα

το συ νε δρι ον της μα ται ο τη τος πλη ρω

σαν δω ρων την δε **ξι** αν αυ των κρυ πτειν ε

νο μι ζον την α να στα σι ιν σου ^π_ῷ ην ο κο

σμος δο **ξα** α **ζει** ε **λε** η σονη μας ^π _{addCriterion}

Λινεῖτε αύτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αύτοῦ,
αἰνεῖτε αύτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αύτοῦ.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς
Ἀναστάσεως τὴν πεῖραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ
Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ μνῆμα ἥλθεν, εὗρεν Ἀγγελον
ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἴματίοις

ἐξαστράπτοντα καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὅδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἄντι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του ραι νει τε αυ τον ρικα τα το
 πληθος της με γαλωω συνης αυ του πρι
 π

Χα ρας τα πα αν τα πε πλη ρω ται ρι της
 α να στασεως την πει ραν ει λη φο ο τα πρι
 ρι α γαρ η Μα γδα λη νη ε πι το μνη
 μα ηλθεν ευ ρεν Αγ γε λον ε πι τον λι ι θον
 κα θη με νον ρι τοις ι μα τι οις ε ζα στρα
 πτον τα και αι λε γο ον τα πρι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα α των νε κρων χ ψ ουκ ε στιν
ω δε αλλ' ε γη γε ε ερ ται ψ κα θως ει πε
προ α γωνεν τη Γα λι λαι αι α ρ

Εἰς τοὺς Αἴνους. Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὕχος α'.

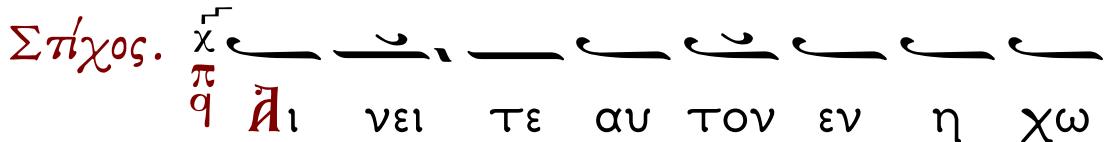
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

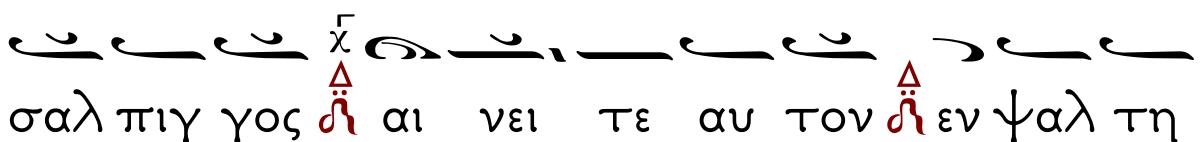
Στίχ. **Λ**ίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

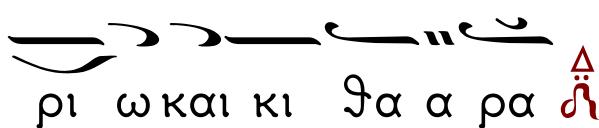
Τῇ λαμπροφόρῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως,
Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου, τοῦ τιμίου σου σκήνους,
τὴν εὔρεσιν τιμῶμεν χρεωστικῶς, θεοφόρε
Πατάπιε· ὅτι αὐτό ἡμῖν δέδωκας θησαυρόν,
ἀνεξάντλητον τῆς χάριτος.

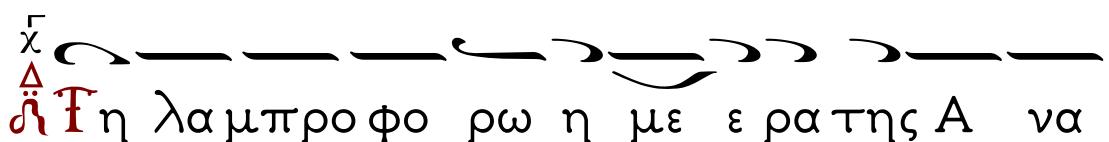
Τοῦ ὁσίου.

Ὕχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σπίχος.
π̄ Ἄι νει τε αυ τον εν η χω

σαλ πιγ γος Δ̄ αι νει τε αυ τον Δ̄ εν ψαλ τη

ρι ω και κι θα α ρα Δ̄

Δ̄ Τη λαμπροφο ρω η με ε ρα της Α να

στα σε ως π̄ Χρι στου του Ζω ο δο του του

τι μι ουσουσκη νους π^πτην ευ ρε σιν τιμωμεν
χρε ω στι κως Δ^Δ θε ο ο φο ο ρε Πα
τα πι ε π^π ο τι αυ το η μιν δε δω κας
θη σαυ ρον Δ^Δ α νε ξαν τλη τον της χα α ρι ι
τος π^π

Στίχ. Λινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ,

Τῷ εὐλαβεῖ πρεσβυτέρῳ ἐπιφανεὶς μυστικώς, τοῦ θείου σου λειψάνου, ἐφανέρωσας πάτερ, τόν τόπον οὗ ἦν πάλαι ὑπό τὴν γῆν, κεκρυμμένον Πατάπιε, ὃ ἀνευρὼν ἐναπέθετο ὡς πηγήν, τῇ μονῇ σου ἀγιάσματος.

Δέχομεν λα βει πρεσβυτε ερωε πι φα
 νεις μυ στι κως πίτου θει ου σου λει ψα νου ε
 φα νε ρωσας πατερ πίτον το πονου ην παλαι
 υ πο την γην δέ κε κρυ υμ με ε νον Πα
 τα πι ε πί ο α νευ ρων ε να πε θε το
 ως πη γην δέ τη μο νη σου α γι α α σμα α
 τος πί

Στίχ. Λίνείτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις εύήχοις, αἰνείτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν σήν μονὴν ἀεὶ σκέπε, πάτερ Πατάπιε, ἐκ πάσης ἐπηρείας, καὶ ποικίλων σκανδάλων, πάσι τοῖς ἐν πίστει δὲ τῷ σεπτῷ, προσιοῦσι λειψάνῳ σου, δίδου ὑγείαν καὶ ἵασιν τῶν παθῶν, ψυχῆς ἄμα καὶ τοῦ σώματος.

χ
π̄ Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις Δ̄ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λα γμου Δ̄ πα σα πνο η αι νε σα τω
 τον Ku ρι ον Δ̄

Δ̄ Τηνσην μο νην α ει σκε ε πεπατερ Πα
 τα πι ε π̄ εκ πα σης ε πη ρει ας και ποι
 κι λων σκαν δα λων π̄ πα σι τοις εν πι στει
 δε τω σε πτω Δ̄ προ σι ι ου ου σι λει
 ψα νω σου π̄ δι δου υ γει αν και ι α σιν
 των πα θων Δ̄ ψυχης α μα και τουουσω ω
 μαα τος π̄

Σπιχηρὰ τοῦ Πάσχα.
Ἅγιος πλ. α'

Σπίχ. Ἄναστήτω δὲ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς δὲ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Εἶτα τὰ Σπιχηρά τοῦ Πάσχα
μετὰ τῶν σπίχων αὐτῶν.

Ἅγιος λαὸς —

Ἄναστητοι οἱ θεοὶ τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ
σκορπισθήσονται οἱ ἔχθροι αὐτοῦ καὶ αὐτοὶ
φυγήσονται απὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτοῦ

χ **Πα σχα** + ε ρον η μιν ση η η
 με ρον α να δε δει κται **χ** **Πα σχα** και νον
 Α γι ον **γ** **Πα σχα** μυστι κον **χ** **Πα σχα** παν
 σε βασμι ον **Πα α σχα** Χριστος ο λυ τρω
 της **χ** **Πα σχα** α μωμον **γ** **Πα σχα** με ε γα
χ **Πα σχα** των πιστων **χ** **Πα σχα** το πυλας η μιν
 του παραδει εισου α νοιξαν **χ** **Πα σχα** παν τας α
 γι α αζον πι στους **χ**

Σπίχ. **Ώ**ς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναικες εὐαγγελίστριαι,
καὶ τῇ Σιὼν εἴπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς
εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου,
χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα
Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ώς
νυμφίον προερχόμενον.

χ ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν
 χ ως τη κε ται κη ρος ρ α πο προσωπου πυ
 ρος ρ

χ ρ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι κες ευ αγ γε
 λι στρι αι ρ και τη Σι ων ει πα τε Δε χου
 παρ η μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να
 στα σε ως Χρι στου ρ τερ που χο ρευ ε ρ
 και α γα αλ λου ρ I ε ρου σα λημ ρ τον Βα
 σι λε α Χρι στον θε α σα με νη εκ
 του μνη μα τος ρ ως νυμ φι ον προ ερ χο με
 ε νον ρ

Οὗτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὑφρανθήτωσαν.

Ἄι Μυροφόροι γυναικεῖς, ὅρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὗρον Ἀγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ως ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Ἄυτως α πο λουν ται οι α μαρ τω
 λοι α πο προ σω που του Θε ου **και** οι δι
 καιοι εν φρανθη τωσαν **και**

Ἄι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα
 θε ε ος **η** ε πι στα σαι προς το μνη η μα του
 Ζω ο δο του **και** εν ρον Αγ γε λον ε πι τον λι

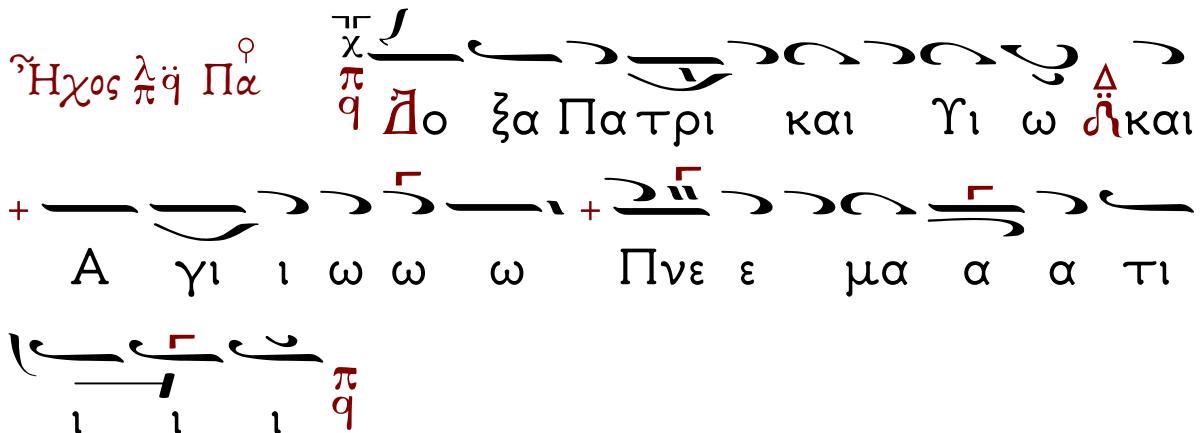
Φον κα θη με νον ^χ_ϙ και αυ τος προσ φθεγ ξα
 με νος αυ ταις ου τως ε λε γε ^χ_ϙ Τι ι ζη τει τε ^{ζ'}
 τον ζων ταμε τα ατων νε κρων ^ϙ τι ι θρη νει τε
[♂]
^{ζ'} τον α φθαρ τον ως εν φθο ρα ^ϙ α πελ θου ου
 σαι κη ρυ ξα τε ^χ_ϙ τοις αυ του ου Μα θη
^χ
 ταις ^ϙ

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα,
Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν
χαρᾶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὡς Πάσχα
λύτρον λύπης καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον
ῶσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ
Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε
Ἄποστόλοις.

χ
 ριτος τη νη με ρα ην ε ποι η
 σεν ο Κυρι ος ριτος αγαλλι α σω με θα
 χ
 ριτος +
 ριτος και ευ φρανθω μεν εν αυ τη
 ριτος
 ριτος Πα σχατοτερπνον ΠασχαΚυρι ου Πα
 σχα ριτος Πασχαπαν σε βα σμιονη μιν α νε τει
 λε ριτος Πα σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ
 ριτος
 ριτος ζω με θα ριτος ω ω ω Πασχα λυτρον λυπης
 ριτος
 ριτος και γαρ εκ τα φου ση με ρον ριτος ωσπερ εκ πα
 στου εκ λαμ ψας χριστος τα Γυναια χα ρας ε
 πλη σε λε γων ριτος Κηρυ υξατε Α πο στο ο
 ριτος
 ο ο ο λοις ριτος

Εἰς τούς αἵνους
Δόξα... Ἡχος πλ. α'

Ἡχος πρὸς Πατέρα

 Λό ζα Πατρὶ καὶ γῇ ω Δίκαι
 Α γῇ ι ω ω ω Πνε ε μα α α τι
 π

Τη α αγ γε λἱ κη η η σου ου ζω
 ω η η δο ζασας τον Κυρὶ ι ι ον φαγ γε
 λἱ κων χα α α ρι ι ι των η ζι ω ω ω σαι
 Πα τα α πι ι ε ε ο ο ο σι ι ι ι
 ε π ε ζω κο σμου και σα αρ κο ος γα α
 α αρ ε ε ε γε ε ε νου φτη συ ντο νω α
 α α σκη η η σει Δίτου α ο ρατου εχθρου

κα θε λων τα α α βου λε ε ευ μα α α
 τα π ο θεν το θει ο ον σου ου λει ει ει
 ψα α α α νον ρι τω θεν θει ω Πνευ μα
 α α τι ρι χα ρι ιν α φθο νο ο ο ον πη η
 γα α α ζει ρι και ι α μα τω ων δρο ο ο
 σον Δτοι οις φλε γο με ε νη η ης τοις πα
 α α α θε ε ε ε σιν π αλ λα πρε σβευ ε
 δε ε ο ο ο με ε ε ε θα ρι πα τερ τω
 ε λε η μο νι ι ι Λο ο ο γω Δ ε λε
 η θη ναι τα ας ψ χα ας η η μω
 ω ω ων Δ

Καὶ νῦν... Αἴνων.
Ὕχος πλ. α'.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν

Ἄναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν·

Ὕχος πλ. α'

καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀτων αἱ ων
ων αἱ σταα σε ως η με ε ε ε
ρα και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α
νη γυ υ υ ρει και αλ λη η η η η
λους πε ρι ι πτυν ζω ω ω ω με

ε ε ε θα ^π_q ει πω με ε ε εν α δελ φοι ^χ_q
 και τοις μι σου ου' ου σι ιν η η η μας ^Δ
 Συγ χω ρη η σω ω μεν ^Δ πα α α αν
 τα α τη Α α να σταα α α σει ^π_q και αι ου
 ου τω ω βο η η η η σω ω ω μεν ^{ο χ}_q Χρι
 στος α νε στη η εκ νε ε κρω ω ων ^{γ'} θα
 να α τω ω θα α α να το ον πα τη η η
 σας ^{ο χ}_q και τοις ε εν τοις μνη η μα α α σι ^π_q
 ζω ω ην χα α ρι σα α με ε νο ο ο
 ος ^Δ
^Δ ^ο Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να ατω ^Δθα α να α το ο ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ^πζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ος ^χ^η

Τό τρίτον.

χ ^ηΧριστοος α νε ε στη η ε εκ
 νε κρω ω ων θα να ατω ^Δθα α να α το
 ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις
 εν τοι οις μνη η μα α α σι ^πζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ο ο ο ο ο ος ^χ^ηος ^π

Καὶ ἀρχεται ή θεία Λειτουργία.

Καὶ ἀρχεται η Θεία Λειτουργία.

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Γιοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

οἱ Ἱερεὺς κρατῶν τό τρίκηρον ἀνημμένον καὶ θυμιστό,
θυμᾶ πρό τῆς ἀγίας Τραπέζης Ψάλλων τό:

$\tilde{H} \chi o s \lambda \ddot{\alpha} \dot{\alpha} \Pi^{\dot{\alpha}}_{\alpha}$

Χριστού στην εκκλησία των ονόματων του Ιησού Χριστού που τον απέβλεψαν την ημέρα της γέννησής του στην Αγία Σοφία της Κωνσταντινούπολης.

Λέγεται δὲ τοῦτο τρὶς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
(τὴν κατάληξην ζωήν χαρισάμενος Φάλουσιν οἱ χοροί).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἐπομένους Σπίχους
καθ' ἕκαστον δὲ Σπίχον φάλλεται ὄμοιός
ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ Χριστός Ἀνέστη ..

Στίχ. α'. Ἄναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπι-
σθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β'. Ὦς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὗτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Λῦτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Ἄρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να ατω Δ θα α να α το οον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι Ζ ω ω ην χα ρι
σα α α με νο ος ς

Δόξα... Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... Χριστὸς ἀνέστη...

Εἶτα ὁ Ἰερεύς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας...**

Ο Χορὸς: **Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν
χαρισάμενος.**

Ιερεύς: **Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ο Χορὸς: **Κύριε, ἐλέησον.**

Ιερεύς: **Ὕπέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Ο Χορὸς: **Κύριε, ἐλέησον.**

Ιερεύς: **Ὕπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος
κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ο Χορὸς: **Κύριε, ἐλέησον.**

Ιερεύς: **Ὕπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ
τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ο Χορὸς: **Κύριε, ἐλέησον.**

Ιερεύς: **Ὕπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: ‘Υπέρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: ‘Υπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: ‘Υπέρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: ‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: ‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

·Ιερεύς: Υπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

·Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

·Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

·Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

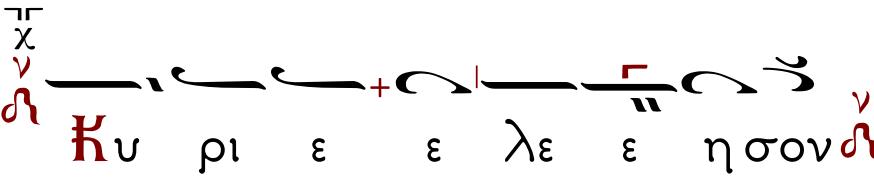
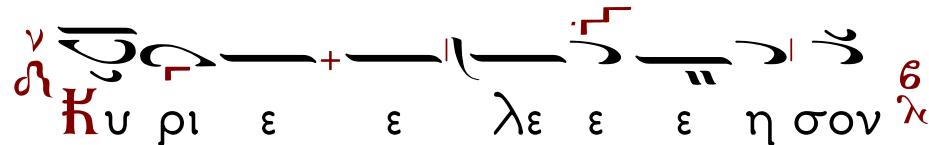
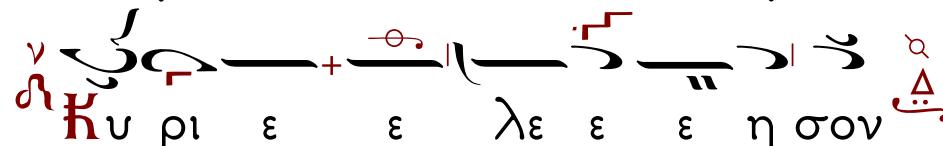
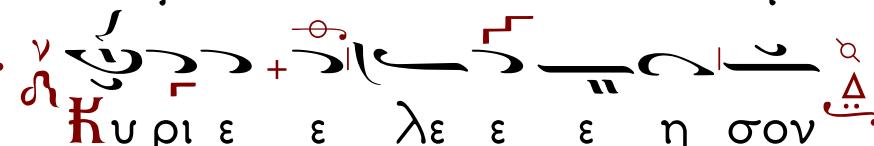
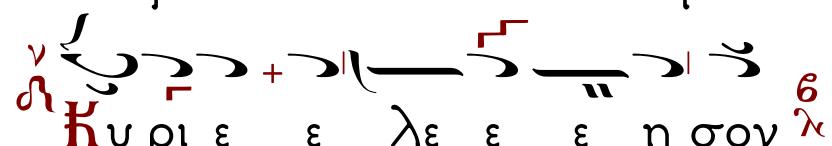
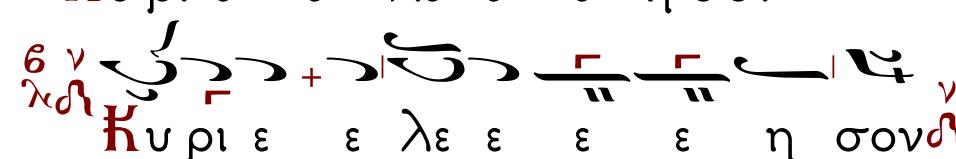
·Ο Χορὸς: Σοὶ Κύριε.

·Ιερεύς: Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

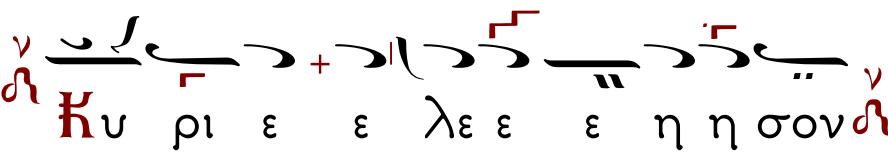
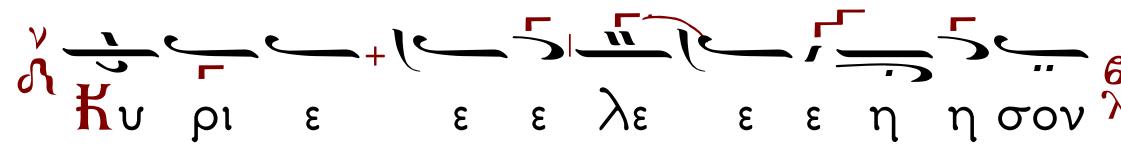
·Ο Χορὸς: Λαμήν.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ὕπατος λαττίνης

1.
Ἄ
κυ ρι ε ε λε ε η σον Ἀ
2.
Ἄ
κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
3.
Ἄ
κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
4.
Ἄ
κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
5.
Ἄ
κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
6.
Ἄ
κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ

ΕΤΕΡΑ

1.
Ἄ
κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
2.
Ἄ
κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
3.
Ἄ
κυ ρι ε ε λε η η σον Ἀ

4. Ἡ ρι ε ε ε λε η σο ο ον ῏
5. Ἡ ρι ε ε λε ε η σο ν π
6. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σο ν δ
7. Ἡ ρι ε ε λε η σο ν ῏
8. Ἡ ρι ε ε λε η σο ν ξ Δ
9. Ἡ ρι ε ε λε η σο ν ῏
10. Ἡ ρι ε ε λε ε η σο ν π
11. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σο ν δ
12. Κοι Κυ ρι ε δ
'Ανπίφωνον α'.

Σπίχος α! Άλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σωτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἅχος Δι

Σπίχ. α'. Ἅ λα λα ζα τε τω Κυ ρι

ω πα σα η γη

Ἄ Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου + Σω

τερ σωσονημας

Σπίχος β! Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (Ξε' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. β'. Ἅ Ψα λα τε δη τω ο νο μα

τι αυτου δο τε δο ζαν εν αι νε σει

αυτου

Ἄ Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου + Σω

τερ σωσονημας 6

Σπίχος γ! Εἴπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ
ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου
ψεύσονται σε οἱ ἔχθροι σου. (ξε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. γ'. χ 6 Εἰ πα τε τω Θε ω ως φο
βε ρα τα ερ γασου Δ εν τω πλη θει της δυ
να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροι
σου Δ

Δ **Τ**αῖς πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σωσονημας 6

Σπίχος δ! **Π**ᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὄνόματι
σου Ὅψιστε. (ξε' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. δ^ν.

Πα σα η γη προσκυ νη σα

 τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι
 τω σαν δη τω ο νο μα τι σου
στε

Ταῖς πρεσβει αἰς τῆς Θε ο το κου

 τερ σωσονη μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου

 Σω τερ σωσον η μα

Ἀντίφωνον Β'.

Ἡχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66ος).

Σπίχος α! Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (**Ξστ' 2**)

Κῶσον ἡμᾶς Γ'è Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀντίφωνον β'.

Σπίχ. α'. Χ Δ *Θε ος οι κτει ρη σαι η*

μας και ευ λο γη σαι η μας ε πι φα

ναι το προ σω πον αυ του εφ η μας και

ε λε η σαι η μας ^{Δι}
ε λε η σαι η μας

አዲስ አበባ የኢትዮጵያ ማኅበር ቤት የኢትዮጵያ ማኅበር ቤት

να στας εκ νε κρων ^Δψαλ λον τας σοι αλ λη

λού i α

Σπίχος β! Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Κῶσον ἡμᾶς Γίὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. β! Τοῦ γνωναι εν τῃ γῃ τῃν ο

δον σου εν πα σιν ε θνε σι το σω τη ρι

ον σου

Κω σον η μα ας Γι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου ι α

Σπίχος γ! Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ
Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες.
(Ξστ' 4)

Κῶσον ἡμᾶς Γίὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. γ! Ε ζο μο λο γη σα σθω σαν

σοι λα οι ο Θε ος ε ζο μο λο γη
 σα σζωσαν σοι λα οι παντες
 ρω σον η μα ας γι ε Θε ου ο α
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
 λου ι α

Σπίχος δ' Εύλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.
 (ξστ' 8)

Κῶσον ἡμᾶς γίε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

Σπίχ. δ' Ευ λο γη σαι η μας ο Θε
 ος και φο βη θη τωσαν αυ τον παν τα τα
 πε ρα τα της γης

ρω σον η μα ας γι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ^Δψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α ^Δ

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο μονογενῆς Γίὸς* καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,* ἀθάνατος ὑπάρχων* καὶ καταδεξάμενος* διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν* σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου* καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,* ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,* σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,* θανάτῳ θάνατον πατήσας,* εἴς ὃν τῆς ἀγίας Τριάδος,* συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ* καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι,* σῶσον ἡμᾶς.

^ΔΔοξα Πατρι και Γι ω και Α γι
ω Πνευμα τι ^Δ

^ΔΚαι νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων Α μην ^Δ

Ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος του
 Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και
 κα τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν
 σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι εκ της
 Α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε
 νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε ε ναν θρω
 πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος
 θα να α τω θα να τον πα τη σας ει εις
 ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο
 ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευμα
 τι σωσον η μα α ας

Ἄνπιφωνον Γ'.

Ἅγιος πλ. α'. Ψαλμὸς Ἑξ' (67ος).

Ἅγιος λαῷ Πα

Σπίχος α'. Ἀναστήτω δὲ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἵ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (Ἑξ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἄνπιφωνον γ'.

Ἅγιος λαῷ Πα

Σπίχ. α'. ρ̄ να στη τω ο Θε ος και
 δι α σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ

του ρ̄ και φυ γε τω σαν α πο προσωπου αυ
 του ρ̄ οι μισουνταις αυ τον ρ̄
 ρ̄ ρ̄ νε ε στη η ε εκ νε

ρ̄ ρ̄ νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να ατω ^Δθα α να α το ο ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ^πζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ος ^χ
^χ

Σπίχ. β'. **Ω**ς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ώς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.

Σπίχος γ'. **Ο**ύτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Σπίχ. γ'. **χ**
^χ **Ο**υ τως α πω λουν ται οι α
 μαρ τω λοι ^χ α πο προ σω που του Θε ου ^χ
 και οι δι και οι ευ φρανθη τωσαν ^χ
^χ

Σπίχ. δ'. **Λ**ύτη ἡ ἡμέρα, ἥν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να ατω ^πθα α να α το ο ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ^πζω ω ην χα ρι
 σα α α με νο ο ο ο ο ος ^π

Εἰσοδικὸν. Ἡχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ιερεῖς,
τὸν Κάλλουν αὐτοῖ).

Σοφία. Ὁρθοί.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον
ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς Γίε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα
Ἡχος Φωνὴ Δι

Ἐν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε
τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ
Σω ω σον η μα αις Γι ε Θε ου ο α να
στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου
ι α

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Ἅγιος πᾶν Πατέρες

κριθήσθη στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να ατω δίθα α να α το ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι πίζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ος πάντας

Άπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου
Ἅγιος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἅγιος ἡ Πα π
τού σε πτουσου λει ψανουα
νυ μνουν τες την ευ ρε σιν Δεν ω δαις τε
και υ υμνοις θε ο ο φο ο ρε Πα τα πι ε
π δο ξα ζο μεν Χριστον τον δι αυ του πα ρε
χον τα ι α σεις τοις πι στοις π και λυ τρου με
νον κιν δυ υ νων και πει ρα σμων Δτους ευ λα
βως βο ων τας σοι π δο ξα τω δε δω κο τι σοι
ι σχυν Δ δο ο ξα τω σε ε στε φα νω σαν
τι Δ δο ξα τω ε νερ γουν τι δι α σου
πασιν ι α αμαα τα π

Ἡ Υπακοή τοῦ Πάσχα Φαλλομένη ὡς Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος δὲ Δι^θ Χ^τ Πρὸ λα βου σαι τον ορθρον αι
 πε ρι Μα ρι αμ^Δ και εν ρου σαι τον λιθον
 α πο κυ λι σθεν τα του μνη μα τος⁶ η
 κου ον εκ του Αγ γε λου τον εν φω τι α
 ι δι ω υ πα αρχον τα^Δ με τα νε κρων
 τιζη τει τε ως ανθρω πον⁶ βλε πε τε τα εν
 τα φι α σπα αρ γα να^Δ δρα με τε και τω κο
 σμω κη ρυ υ ξα τε^Δ ως η γερ θη ο Κυ ρι
 ος^Δ θα να τω σας τον θα α να τον⁶ ο τι
 υ παρ χει Θε ου γι ος^Δ του σωζον τος το γε
 νος των ανθρω πω ω πων⁶

Κοντάκιον. Ἡχος δ^ν.

Ἡχος δ^ν Δι

Ἐ^Δι καὶ εν τα φω κα τηλθεις α θα ανα
 τε ^Δαλ λα του Α δου κα θειλεις την δυ να μιν
 και α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο
 Θε ος ^Δγυ ναι ζι Μυ ρο φο ροις φθεγ ζα με
 νος χαι αι ρε τε ^Δκαι τοις σοις Α πο στο λοις ει
 ρη νην δω ρου ου με νος ^δ ο τοις πε σου ου σι
 πα ρε χωνα να αστασι ^π ^ν ^Δ

ΟΣΟΙ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΤΕ

Ὕχος ἡ Πα

π̄ ἦ ε π̄ 0 σοι εις Χριστον ε ε βα πτι

σθηη τε ε ε ΔΧριιστο ο ο ον ε ε νε

δυ υ υ υ σα α α σθε ε αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α π̄ (Δις)

Τό τρίτον π̄ 0 ο ο σοι οι π̄ εις Χρι στο ον

ε ε βα πτισθηη τε ε ε ΔΧριιστο ο

ο ον ε ε νε δυ υ σα α σθε ε Αλ λη λου

ου ου ου ι ι ι ι α π̄

π̄ Δο ζα Πατρικαι γι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Δ

Δᾶ **κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Δ **Χ**ριστο^o ον ε ε νε δυ υ σα

A horizontal strip of musical notation consisting of a series of black stems and red highlights. The stems are vertical lines with small horizontal dashes at the top, some of which have red vertical bars above them. The red highlights are placed at specific points along the stems, indicating specific notes or accents.

۳۹

כְּלָמָדְךָ יְהוָה
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ο ο ο ο ο ο ο σοι ει εις Χρι στο ο

بَلْ دِلْمَانْ كَلْمَانْ سَادْ كَلْمَانْ

ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΟΣΙΑΚΟΝ Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ δσίων.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:22-6:2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλούϊα. (γ'). Ἡχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,

ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς τὸ Ἐξαρέπως προστίθεται τὸ οὐρανός αγγελος
 ε ε ε βο ο ο ο α α τη η Κε ε
 χα ρι ι τω ω ω με ε ε νη η Δ
 Α α α γνη η η Πα α αρ θε ε νε ε χαι
 αι αι αι ρε ε και αι πα λιν ε ε ε ρω χαι
 αι αι ρε ε Δ ο σο ος Γι ο ος α νε
 ε ε ε ε στη η τρι η η η η η με
 ρο ο ο ος ε ε εκ τα α α α α α φου π
 Φω τι ι ι ζου φω τι ι ι ι ι ζου
 ου Δ η νε ε ε α α Ι ι ε ρου ου ου
 σα α α λη ημ π η γαρ δο ξα Κυ ρι ι

ου ου ου ου ου ε ε πι ι σε ε
 α νε ε ε τει ει ει λε ε ^π χο ο ο ρευ
 ε νυ υ υ υ υ και αι αι α γα
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων ^Δ συ υ υ
 υ υ δε ε α α α γνη η η η η τε
 ε ερ που Θε ε ο ο ο το ο ο κε
 ε ^Δ εν τη η η ε ε γε ερ σει του ου το
 ο ο ο κου ου ου σου ου ου ^π

KOINΩNIKON TOY ΠΑΕΧΑ

Ἅχος πάρα

Ἄχος πάρα μα χρι ι ιστουου ḥμε ταλαα
 βε ε τε ε ε ε ḥπη γη η ης Δ α θα
 να α του ḥγε ε ευ σα α α α σθε
 ε ε ε ḥ

Σπίχος. ḥπη γη η ης Δ α θα
 ḥμε γα το μυ στη ρι ον ḥτης Σης

Χριστε ε Α να στα σε ως ḥ

Ἄχος πάρα μα χρι ι ιστουου ḥμε ταλαα
 βε ε τε ε ε ε ḥπη γη η ης Δ
 α θα να α του ḥγε ε ευ σα α α α σθε
 ε ε ε ḥ

παθίος + Α θα να τοις χ
παθίος o A θα να τοις χ

χριστού ων ταλαβετε επηγη η ης αναστατωσε

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ἅγιο ὁ λόγος εἰς τοὺς μεν νοοῖς ἡ χριστὸς ψυχαγαστρί +

α φαιρου με νος ḥ

χριστού ωμα πηγη γη η

ης ἀ α θα να α του ρ γε ε ευ σα α α

אַתָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

σα σα ευ φραν θη ρχ προ σκυ νη σα σα ρχ Θε

ο ον προ του Μνη μα τος

με τα λαα βε ε τε ε ε ε ρη πη γη η ης

α θα να α του ρ γε ε ευ σα α α α

سَهْلَةَ

Σπίχος. Σπίχος. πα τε τω Πε τρω και τοις λοι

ποις Α πο στολοις ο τι α νε στη ḥ εκ νε

κρωων + ο α θα να τος ρ
χ ψ
χ ψ χ ψ ω ω ω ω μα π χρι ι ιστου ου ρ χ ψ
χ ψ χ ψ χ ψ με τα λα α βε ε τε ε ε πη γη η ης
Δ α θα να α του ρ γε ε ευ σα α α α
σθιε ε ε ε ε ε ε ε ρ χ ψ

Εἰς Μνημόσυνον...

Ἐκτασις. $\frac{q}{\chi} - \frac{\pi}{q}$

ω ω ω ω ω ω π^q ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω η αι ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω θ^Δ ω ω ω ω ω ω ω
 ω π^q νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ο ον ζ ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε θ^Δ ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε θ^Δ ε ε ε ε ε ε ε
 ε χ^q ε ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι και
 αι αι ο ο ο ο ο ος χ^q Αλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι α α α α α α α α α

۲۹

Μετά τήν Θεία Κοινωνία

χωστική Παραδοσια

χ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να α τω Δ θα α να α το οον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι π ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ο ο ο οο ο ο ος π
Ανπί τοῦ Πληρωθήτω
πάλι Χριστός ἀνέστη.

Ἡχος πάρα Πα

χριστοος ανεεστηηεεκ
ων θαναατωδθααναατο
ηησαααααακαιαιτοιοις

εν τοιοις μνη^πη η μα α α σι^π ζω ω ην χα ρι
σα α αμε νο ο ο ο οο ο ο ο^πος

Μετά τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, καὶ
ἀνπί τοῦ Ἰησοῦ ὃνομα Κυρίου Ψάλλομεν
τὸ σύντομον Χριστός Ἀνέστη ὡς ἀκολούθως.

Ἄλλα μην^Δ Χριστος α νε στη εκ νε κρων^Δα
να τω^Δα να τον πα τη σας^Δ και τοις εν τοις
μνημασι^Δ ζω ην χαρι σα αμε νος^Δ (Δις)

Τὸ τρίτον.

Ἄλλα Χριστος α νε στη εκ νε κρων^Δα
να τω^Δα να τον πα τη σας^Δ και τοις εν τοις
μνημασι^Δ ζω ην χαρι σα αμε νο^Δ ος^Δ

Ἀπόλυσις: Γίνεται διαλογική

·Ως ἀκολούθως:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἐλεος Αὐτοῦ
ἐλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ
φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς
ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα Πατρί καὶ Γενεᾷ καὶ Ἅγιῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό αναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ
Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἴκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ

θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ) τῶν ὀγίων καὶ δικαιών θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ἀνέστη! (τρίς)

Ο ΛΑΟΣ: **Ἄ**ληθῶς ἀνέστη! (τρίς)

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ο ΛΑΟΣ: **Π**ροσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ: **Χ**ριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: **Ἄ**ληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

·Η Μεταφορὰ Κειμένων -

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἐγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.